Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 531
Vineri 29 mai 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Cu toate forțele la întreținerea culturilor

Execută prășitul mecanic

Am vizitat de curînd cele trei brigăzi permanente ale S.M.T.-ului Castelu, regiunea Constanța, care își desfășoară activitatea pe ogoarele gospodăriei colective „Vasile Tudose" din comuna M. Kogălniceanu. Primul popas l-am făcut la brigada V-a, de sub conducerea șefului de brigadă Gheorghe Vlăduț. Tabăra brigăzii, frumos aranjată, împrejmuită cu gard din plasă de sîrmă, cu poarta de intrare din fier masiv, cu ronduri de flori și iarbă verde, îți încîntă privirea. O alee pavată cu cărămidă te duce la „Casa tractoriștilor", vagonul-dormitor, așezat într-un colț al taberei. In curtea taberei, țipenie de om. Vagonul-dormitor, încuiat. Nedumerit mă întrebam: „Unde or fi tractoriștii? că doar însămînțările s-au terminat de mult! Nu au de făcut reparații la tractoare, ori alte mașini necesare muncilor agricole din campania de vară? Nedumerirea mi-a alungat-o directorul stațiunii, tov. ing. Gheorghe Bilă, care mă însoțea". De aici de la Kogălniceanu, îmi spunea directorul, cele 3 brigăzi de tractoare au trimis în stațiune 6 tractoare pentru reparații capitale, potrivit graficului de îngrijiri și reparații. Restul tractoriștilor sînt pe cîmp la lucru. De cîteva zile am început cu toată intensitatea prășitul mecanic al porumbului. Și băieții noștri muncesc de zor. Numai aici la Kogălniceanu avem de prășit 1.200 de ha. cu porumb. La cele 1.200 ha. de aici se mai adaugă însă 2.480 ha. cîte avem de prășit la celelalte 4 gospodării colective din comunele Cuza Vodă, Castelu, Poarta Albă, și satul Siminoc din raza de activitate. In total 3.680 ha. Este într-adevăr o suprafață mare, însă cele 21 tractoare pe pneuri, echipate cu cultivatoare suspendate trebuie să termine întreaga lucrare în numai 9 zile lucrătoare. Sînt convins că lucrarea se va executa bine și la timp.

Am plecat apoi pe cîmp să vedem pe harnicii tractoriști la lucru. Pe tarlalele întinse, de cîte 150-250 de ha., UTOS-urile și MTZ-urile stațiunii lucrau de zor. Pămîntul destul de curat de buruieni se lucra bine. Rîndurile de porumb se înșirau pe o lungime de peste 1 km., ca sfoara. Au avut grijă mare tractoriștii la semănat. Știau că tot ei vor prăși tarlalele însămînțate.

Pe tarlalele prășite printre rînduri de către tractoriștii S.M.T.-ului, colectiviștii prășeau tinerele plante pe rînd. Pînă acum în fruntea întrecerii patriotice se situau membrii brigăzii a II-a de sub conducerea brigadierului Teofil Mureșan, urmați îndeaproape de cei din brigada I, condusă de Dumitru Spînu. Din cele 160 de ha., repartizate fiecărei brigăzi se și prășise cîte 90-100 de ha.

Acolo, pe cîmp, i-am găsit și pe președintele și inginerul agronom al gospodăriei, tovarășii Hristea Nuciu și Constantin Bențea. Primul ne spunea că, văzînd cu ochii lor roadele prășitului mecanic, anul acesta colectiviștii au hotărît să contracteze cu S.M.T.-ul prășitul întregii suprafețe de porumb. Cît despre calitatea lucrărilor și un pronostic asupra viitoarei recolte, inginerul agronom ne-a spus: „După cum se prezintă lanurile de porumb și avînd în vedere lucrările pregătitoare execu-

I. LEȘEANU

(Continuare în pag. 3-a)

A CRESCUT FRUMOS ORZUL

A crescut frumos orzul de toamnă al gospodăriei colective „Filimon Sîrbu" din comuna Sprîncenata, raionul Drăgănești-Olt „Ca mîine trebuie să începem secerișul", le spune președintele gospodăriei colective, Gh. Vochin, celorlalți tovarăși cu care vizitează lanurile.

Foto: AGERPRES

Îngrijesc cu atenție sfecla de zahăr

Membrii gospodăriei colective „Ștefan Gheorghiu" din Osmanu, regiunea Galați, au însămînțat în această primăvară, 45 de hectare cu sfeclă de zahăr, față de 40 ha. cît aveau în plan.

Semănată la începutul lunii aprilie și în ogor de toamnă cultura a răsărit bine și uniform. Buruienile care au răsărit și ele odată cu sfecla s-au dezvoltat însă mult mai rapid, ceea ce face ca plantele să sufere.

Văzînd acest lucru, brigadierii Dionisie Drăgan și Vasile Popoacă au mobilizat prin șefii de echipe pe toți colectiviștii la executarea prășitului.

Aplicînd metoda retribuirii nu numai după zile-muncă ci, și după producția obținută, încă din prima zi de muncă tot cîmpul a fost împînzit de oameni. Muncind pe parcela repartizată, fiecare s-a străduit să facă prășitul, nu numai repede ci și de bună calitate. Astfel, după două zile de lucru pe întreaga suprafață s-a terminat prașila I-a. După terminarea prășitului colectiviștii din Osmanu au executat și plivitul pe rînd. Eliberate de buruieni plantele au crescut văzînd cu ochii.

La cîteva zile, în urma unei ploi, ei au efectuat și răritul. Acum cultura de sfeclă de zahăr este curată și se dezvoltă bine.

In mod deosebit s-au evidențiat pînă acum la lucrările de întreținere a culturii, Ștefana Dedu, Decu Puia și Emilia Boldeanu din brigada II-a Gh. C. Mureș, șef de echipă, Dobre Stoian și mulți alții.

Cine-i de vină?

In comuna Glăvănești din raionul Zeletin a fost adusă mai de mult o cantitate însemnată de îngrășăminte chimice (superfosfat, azotat de amoniu etc.) pentru a fi administrată pe cele 40 de ha însămînțate cu sfeclă de zahăr ale celor două întovărășiri din comună, precum și o serie de sticluțe și pachețele cu îngrășăminte bacteriene.

Din neglijența tov. Ciupitu Veronica, tehnician agronom în această comună, îngrășămintele stau și acum depozitate sub o remiză, iar sticluțele și pachetele cu îngrășăminte bacteriene în dulapul tehnicienei.

Dacă întrebi pe tehniciană de ce n-au fost administrate îngrășămintele la sfecla de zahăr, ea îți răspunde: Radu Nicolae, președintele întovărășirii e de vină. Dacă întrebi pe Radu Nicolae pe bună dreptate el îți spune că nu a primit dezlegare din partea tehnicienei care cunoaște mai bine cum și cînd trebuiesc administrate aceste îngrășăminte. Ba mai mult, tov. Ciupitu Veronica susține că ea nici nu știe cine a depozitat sticluțele și pachetele cu îngrășăminte bacteriene în dulapul ei. Membrii celor două întovărășiri știu însă că îngrășămintele nu au fost trimise ca să fie ținute sub lacăt sau sub șoproane, ci pentru ca ele să fie administrate culturilor în scopul măririi producției la ha.

Acest lucru trebuie să-l înțeleagă și tehniciana Ciupitu Veronica și să ia de îndată măsuri ca îngrășămintele chimice să fie folosite acum în timpul perioadei de vegetație în scopul măririi producției.

La stropitul viței de vie

Timpul frumos din luna martie a permis colectiviștilor din Vadu Săpat, raionul Mizil, să înceapă lucrările în vii foarte devreme. Dezgropatul, tăiatul, revizuirea sistemului de susținere, cercuitul, sapa mare și alte lucrări au fost făcute la timp și de bună calitate. Ca urmare, via se prezintă bine și promite un rod bogat.

Colectiviștii știu însă că pentru a obține o producție medie de 7.000 kg struguri la ha, cît și-au propus în planul de producție (în anul trecut au scos cîte 6.004 kg struguri la ha) mai au încă multe lucrări de făcut. Și mai știu că au de luptat împotriva celui mai înverșunat dușman al viței de vie: mana.

Pentru ca această luptă să fie încununată de succes, viticultorii din gospodărie s-au pregătit din vreme. Astfel, vermorelele și vasele pentru preparatul zemei bordeleze au fost revizuite și reparate, iar cantitățile necesare de sulfat de cupru (piatra vînătă), de var etc., procurate din timp pentru a fi întrebuințate la primul semnal.

Da. La primul semnal! Căci stropitul în vii nu se face ca altădată, la aprecierea viticultorilor, ci numai atunci cînd este necesar. In acest scop, prin grija statului nostru democrat popular, s-au creat în marile podgorii stații de avertizare, care indică precis perioada de atac al manei. Numai la semnalele acestor stații de avertizare a manei, viticultorii încep stropitul, economisind astfel forță de muncă, materiale și mai cu seamă prevenind cu exactitate, la timp, atacul manei.

Ploile căzute în ultimele zile și vremea destul de călduroasă au favorizat apariția acestei boli. Stația de avertizare Istrița, n-a întîrziat să dea primul semnal: pînă la 30 mai, toate viile vor trebui să fie stropite. Concentrația: 0,5 la sută.

Atît au așteptat și colectiviștii din Vadu Săpat. Soarele din dimineața următoare abia răsărise, cînd oamenii de la cele trei brigăzi ale gospodăriei colective, asigurați fiecare cu unelte potrivite muncii ce aveau să îndeplinească în acea zi, se îndreptau cu vermorelele, la stropitul viei.

La cele trei trupuri de vie căzile umplute încă din ajun cu apă erau pregătite pentru preparatul zemei bordeleze. Oameni pricepuți ca Ilie C. Mihai, Constantin Drăghici și Vasile Matei, avînd la îndemînă totul, începură lucrul.

In vase mici cu apă călduță ei au topit întîi piatra vînătă. In alte vase au stins varul. Apoi zeama bordeleză este preparată așa cum scrie la carte.

In timp ce se prepara zeama bordeleză, stropitorii făceau ultimele verificări la pompe, curele și site. Odată umplute se începu lucrul. Vermorelele funcționau ca ceasul. Fiecare stropitor își luase în primire cîte un rînd. Pulverizau de jos în sus în așa fel, încît frunzele de viță să fie bine stropite pe dos, acolo unde atacă mana.

Harnici, oamenii își goleau vermorelele și le umpleau din nou repede.

Seara primei zile de stropit i-a găsit pe acești vrednici viticultori cu peste zece hectare stropite.

La 26 mai, peste 55 de ha cu vie din cele 68 cîte are gospodăria erau deja ferite de atacul manei.

Colectiviștii din cele 3 brigăzi au muncit cu toții sîrguincios. Totuși, cei din brigada întîia s-au evidențiat în mod deosebit. Ei au terminat de stropit 90 la sută din suprafața de vie pe care o îngrijesc. Printre cei mai de frunte se află Dumitru Dinu, Niculae Cristescu, Gheorghe Ungureanu, Tudor Popovici. Din brigada 2-a s-au dovedit a fi fruntași Gheorghe Dinu, Ion Dinu și Gh. Lău.

V. CAZACU

Vizita tov. I. Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii al R. P. R. în R. P. Polonă

VARȘOVIA 26. Corespondentul Agerpres transmite: La 26 mai a sosit la Varșovia într-o vizită de prietenie tov. Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii al R.P. Romîne, care la invitația Ministerului Agriculturii al R.P. Polone face o vizită în țara prietenă împreună cu un grup de specialiști din agricultura țării noastre.

Pe aeroport, tov. I. Cozma și persoanele care-l însoțesc au fost întîmpinați de tov. Edward Ochab, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., ministrul Agriculturii al R.P. Polone, Kazimierz Pawlikowski și Mieczyslaw Jagielski, adjuncți ai ministrului Agriculturii și de funcționari superiori din minister. A fost de asemenea de față Nicolae Z. Ionescu, însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P. Romîne la Varșovia, precum și membrii ambasadei R.P. Romîne.

PRĂȘESC VARZA TIMPURIE

Membrii gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din comuna Valea Mare, regiunea Pitești, dau o deosebită atenție îngrijirii culturilor de legume. Iată mai multe colectiviste din brigada condusă de Alexandru Alexandru, lucrînd la prășitul verzei timpurii.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Se pregătesc pentru ZIUA LOR

I

Micuța Agapia Aelița zîmbind fericită aparatului fotografic.

II

Micii constructori într-o oră practică. Deocamdată construiesc din cuburi...

III

Un instantaneu de la căminul de copii al gospodăriei de stat Ștefănești, regiunea Pitești. Sub îngrijirea educatoarei Vasilica Moraru, copiii pregătesc un program festiv ce va fi prezentat de „Ziua Copilului".

Foto: D. CONSTANTINESCU

LA DUDEȘTI-CIOPLEA

Două rînduri de salcîmi înfloriți, mirosind a primăvară. Un stol de porumbei albi ai gospodăriei își luau zborul. Au fost cei dintîi care mi-au urat, parcă „bun sosit" în gospodăria colectivă „Timpuri Noi" din Dudești-Cioplea, aflată la marginea Bucureștiului. În stînga un corp de clădiri albe, frumoase, înșiruite aidoma unui tren uriaș. În vîrful uneia străjuiesc antena de televizor și cea de radio. Un mic părculeț în dreapta, împodobit cu brazi și nuci, încîntă ochiul de la prima privire.

...Președintele gospodăriei, tov. Stan Constantin, cu care am făcut cunoștință, e un om de vreo 45 de ani, scundac de statură, cu privirea prietenească. Din anul 1954 conduce treburile colectivei.

Am scos carnetul de însemnări și în timp ce porneam să vizitez gospodăria i-am pus obișnuitele întrebări. M-a prins de braț spunîndu-mi:

— Știți al cîtelea vizitator sînteți pe ziua de azi?

— !!!

— Al patrulea. Chiar acum o oră a plecat de aici un tovarăș reporter de la Radiodifuziunea bulgară.

Făcu o scurtă pauză, scoase un pachet de țigări, îmi oferi una, și tot așa de politicos îmi întinse chibritul aprins, apoi continuă:

— Gospodăria noastră a luat ființă în vara anului 1950. Puține familii s-au înscris la început. Cam 20, cu peste 36 de hectare. S-au înscris puțini, deoarece oamenii nu știau atunci ce avantaje poate oferi gospodăria colectivă. Eu am intrat în gospodărie în anul 1954, pentru că am văzut cu ochii mei căruțele pline de bucate și banii cuveniți colectiviștilor de pe urma muncii în comun. La început treburile au mers cam greu, deoarece unii oameni nu-și vedeau de treabă: cleveteau în loc să muncească. Însă, ajutați și îndrumați de organizația de bază, am trecut și acest hop.

Ne-am oprit în dreptul serelor unde am văzut ardei și roșii de toată frumusețea. Colectivistul Dan Covniță, deși lucrează de un an în gospodărie, e cel mai priceput la seră. Acest lucru mi l-a spus președintele.

Am pornit mai departe, în timp ce președintele gospodăriei spunea:

— Avem azi în colectivă 219 ha, 101 familii cu 140 de brațe de muncă. În anul 1958 am avut un venit de 1.050.000 lei, adică 500.000 lei la 100 hectare, rezultat din desfacerea produselor noastre pe piețele Capitalei, prin Aprozar și prin contractări cu diverse instituții.

...Zarzavaturi, legume, fructe, iată o parte din roadele gospodăriei colective, care pot fi găsite oricînd în piețele Obor, Vitan, Unirii, Traian etc. Și mai aflai că gospodăria colectivă din Dudești-Cioplea are 45 de hectare cu orz de toamnă, 60 de hectare cu porumb, 22 hectare livadă de pomi fructiferi, 20 hectare cu legume și zarzavaturi, dintre care 15 ha irigate, 5 hectare vie altoită, lucernă, sfeclă de zahăr. Ferma de vaci numără 52 capete, dintre care 31 vaci cu o producție anuală de 2.500—2.800 litri de lapte fiecare, ferma de porci peste 300 capete, fără a mai socoti tineretul porcin, ferma de păsări, iată în cîteva cuvinte bogăția acestei gospodării colective.

În curtea gospodăriei se află gazeta de perete intitulată „Pe drumul belșugului". Pe acest drum merge și gospodăria colectivă din Dudești-Cioplea. O poate spune tov. Ristea Gheorghe, îngrijitor la ferma de porci, care, anul trecut, a primit de la gospodărie 11.000 lei, 1.500 kg cereale, 150 litri vin, 50 litri țuică, 2.000 kg furaje. La fel colectivistul Nicolae Ștefan a primit de la gospodărie 12.000 lei, iar fiică-sa a primit 8.000 lei pentru zilele-muncă efectuate. El și-a construit o casă și și-a cumpărat mobilă și un aparat de radio. Anul acesta își va cumpăra și televizor.

— Pe anul 1959 am început destul de bine, îmi spunea președintele. Am terminat prașila I-a la porumb și a II-a la sfeclă. Pînă acum am recoltat peste un vagon de cireși pe care le desfacem pe piață prin două puncte permanente din Bd. Republicii și Vitan. Săptămînile ce vor urma, vom vinde pe piață, cartofi noi și varză timpurie.

Vorbele președintelui arătau de fapt hărnicia și priceperea colectiviștilor din Dudești-Cioplea care își făuresc o viață fericită și îmbelșugată. Cine dintre colectiviștii de azi ar fi visat înainte vreme televizor, radio, mobilă scumpă, venit anual de peste 15.000 lei?

Toate acestea sînt posibile datorită muncii în comun, pe tarlale unite, în gospodăria colectivă.

GH. M. GHEORGHE

Insemnări dintr-o gospodărie de stat ieșeană

— N-ați văzut pe tovarășul organizator de partid?

— Ba da! Acum cîteva minute a plecat de aici. S-a dus mi se pare la Vișani, o altă secție a gospodăriei...

E greu să-l găsești în aceste zile pe tovarășul Tereblecea Octav, organizatorul de partid al gospodăriei agricole de stat din Bucium. Și aceasta pentru că gospodăria are trei secții destul de depărtate una de alta, iar tovarășul Tereblecea ținea să le vadă cît mai îndeaproape pe fiecare din ele. Dorința de a cunoaște cît mai mulți oameni din gospodărie și a vedea felul în care merg treburile la fața locului, cum se spune, îl poartă mereu pe drumuri.

— Mi-e cam greu pînă izbutesc să intru în toate problemele gospodăriei, îmi spune el, cînd, în sfîrșit, izbutim să stăm de vorbă. De aceea și umblu atît...

— Și merge treaba?

— Merge. Trebuie să meargă. Dacă organizezi bine lucrurile și te bizui pe colectiv nu se poate să nu meargă...

E un om de statură mijlocie, slab, cu privirea vie și vorba cumpănită caracteristică oamenilor de prin părțile Moldovei. Vorbește clar și concis, cu priceperea gospodarului care știe de unde anume să pornească pentru a duce o treabă la bun sfîrșit. Se simte în ceea ce spune experiența omului care a trecut prin marea școală care este industria și prin munca de activist de partid. Mai înainte de a veni în gospodărie, tovarășul Tereblecea a fost mecanic auto la întreprinderea I.R.T.A. din Iași. Apoi a lucrat o vreme ca activist al comitetului regional de partid și al comitetului regional U.T.M. Munca de activist i-a îmbogățit mult experiența și cunoștințele și l-a apropiat de problemele agriculturii.

— Ca activist mi-am făcut, cum se spune, ucenicia în problemele de agricultură, subliniază el.

— Vă plac problemele acestea?

— Foarte mult. E un domeniu în care se ridică mereu, de la o perioadă la alta, sarcini noi și importante. Fiecare din ele cere inițiativă, pricepere, perseverență. Cu un cuvînt și aici, în acest domeniu, e multă trebuință de gospodari vrednici și iscusiți...

— Și aveți în gospodărie asemenea gospodari?

— Avem, sigur că da. Avem tovarăși muncitori și specialiști, care lucrează aici în gospodărie de mulți ani și care cunosc ca în palmă fiecare sector de muncă. Cît privește consiliul gospodăriei, el este alcătuit în cea mai mare parte din oameni de nădejde, tovarăși cu pricepere și experiență, atît în problemele agrotehnicii, cît și în cele organizatorice. Directorul gospodăriei, tov. ing. Ifrim Ilie, bunăoară, are la activul său opt ani de muncă în Gostat, dintre care doi aici la Bucium. Inginerul-șef, tov. Ungureanu Eugen are, de asemenea, multă experiență în domeniul producției agricole. Secretarul organizației de partid, tov. Buză C-tin, și președintele comitetului sindical, tov. Lozoveanu D-tru sînt de 11 ani în gospodărie... În plus, după apariția hotărîrii partidului și guvernului cu privire la unele măsuri pentru îmbunătățirea conducerii și controlului de partid și a activității economice în G.A.S.-uri, gospodăria noastră s-a îmbogățit cu cîțiva tovarăși veniți din industrie. Tovarășul Pintilie Neculae, bunăoară, unul din șefii noștri mecanici, a lucrat pînă după apariția hotărîrii ca mecanic auto la atelierele C.F.R. Tovarășul Moldoveanu D-tru, șeful secției mecanice de la Pietrărie a fost mecanic auto la I.R.T.A. Tovarășul Ovac Alexandru...

— Și se simte prezența lor în gospodărie?

— Se simte, și încă foarte mult. Uite, să vorbim, de pildă, de secția Galata. Pînă nu de mult, treburile în secția asta mergeau destul de prost. Odată cu venirea tovarășului Ovac ca șef al secției mecanice de aici, lucru-

V. BUDURU

(Continuare în pag. 3-a)

1 IUNIE — ZIUA INTERNAȚIONALĂ A COPILULUI

Sărbătoarea tradițională, deși împlinește abia al zecelea an de existență, Ziua internațională a copilului este un prilej de mobilizare a tuturor forțelor opiniei publice în lupta pentru ocrotirea copiilor din toate țările de ororile războiului, pentru a le asigura o copilărie fericită, lipsită de griji.

Sînt încă vii în amintirea tuturor acelora care au trăit anii groaznici ai celui de-al doilea război mondial, strigătele deznădăjduite ale copiilor care se zbăteau în ghiarele morții, plînsetul orfanilor care și-au pierdut pentru totdeauna părinții, lacrimile mamelor.

Dar în lumea capitalistă viața copiilor este amenințată și astăzi. Milioane de copii mor de foame, boli și mizerie. Două treimi din copiii de pe întregul glob trăiesc în condiții îngrozitoare — a declarat Organizația Mondială pentru problemele ocrotirii sănătății.

In Coreea de sud 2.100.000 de copii sînt bolnavi de tuberculoză. Potrivit datelor U.N.E.S.C.O., 250.000.000 de copii nu pot învăța la școală căci sute de miliarde se cheltuiesc în țările capitaliste pentru înarmare. In Algeria și Kenya, tancurile și bombele avioanelor ucid în mod criminal mii și mii de copii. De aceea oamenii cinstiți din toate colțurile lumii, milioanele de mame care dau viață copiilor, cărora le sînt scumpe viitorul tinerelor lor vlăstare își unesc glasurile pentru ca niciodată în lume să nu se mai repete ororile unui nou război.

In Uniunea Sovietică și țările de democrație populară statul manifestă o grijă deosebită pentru copii. Medicii pediatri veghează asupra sănătății copiilor, în grădinițe și creșe, în tabere și case de odihnă în timpul vacanțelor, copiii se bucură de îngrijire, odihnă plăcută, de o educație în spiritul dragostei față de muncă și învățătură, al dragostei, prieteniei și respectului față de oamenii din toate țările.

1 Iunie — Ziua internațională a copilului. Toți cei cărora le este scump viitorul luminos al omenirii, fericirea copiilor, trebuie să lupte cu fermitate pentru ca lumea să nu mai cunoască niciodată suferințele și nenorocirile războiului.

Tabăra de vară

La început, acum cîțiva ani, erau aleși cei fruntași între fruntași — vreo 20 de elevi. Peste un an — pur și simplu fruntașii la învățătură — cam la 50. Apoi, după alt an, aproape 100...

Sîntem obișnuiți să judecăm prosperitatea unei gospodării colective după tonele de grîu sau de porumb, după numărul de animale sau hectarele de pomi și vie. Judecată pe deplin întemeiată.

De data aceasta să ne abatem puțin de la regulă. Au hotărît colectiviștii din Iernut, raionul Luduș, la început, să înființeze o tabără de vară pentru copii. Nu singuri au hotărît, bineînțeles. Impreună cu profesorii de la cele două școli din comună — romînă și maghiară. Gospodăria colectivă avea să se îngrijească de mîncarea și plimbările școlarilor; profesorii de partea educativă. Tabără de vară cu 20 de elevi — început modest ca și începutul gospodăriei.

Apoi, cum ați văzut mai sus, 50 de elevi, 100... Timpul de odihnă în tabără — 10 zile în primul an, 15 în cîțiva următori. La întîiul august al acestui an, 200 de elevi, fii ai țăranilor muncitori din Iernut, vor merge în tabără. In fiecare dimineață, vreme de 20 de zile, autocamionul gospodăriei colective se va îndrepta de la magaziile de alimente spre tabăra de copii. Cu unt, brînză, făină, zahăr, carne. Și de aici mai departe, încărcat cu elevi spre alte priveliști mai frumoase decît cele din ajun. După un an de învățătură, 20 de zile de plimbări, jocuri și distracții. Prin grija gospodăriei colective.

Copilăria plină de lumină a școlarilor din Iernut își află izvorul în munca înfrățită a părinților lor.

Este și aceasta o dovadă a prosperității gospodăriei colective? Cine s-ar încumeta să nege!

M. IORDACHE

Copiii se joacă fericiți

Acum cîteva zile, vizitînd gospodăria colectivă „Ștefan Gheorghiu" din Topoloveni, regiunea Pitești, am fost pentru cîteva ore și oaspetele celor mai mici colectiviști din Topoloveni, care sînt tot atît de primitori ca și părinții lor.

Imbrăcați în hăinuțe uniforme, curate, veseli și plini de sănătate, cei 37 de copii ai colectiviștilor își petrec la grădinița colectivei majoritatea timpului în jocuri, cîntece, și ascultînd basme povestite de educatoare sau urmăresc proiecții de diafilme. In camerele lor copiii au diferite jucării: iepurași și ursuleți, cuburi, mașini și tractoare.

De cinci ori pe zi copiii colectiviștilor primesc de mîncare, iar toată întreținerea lor este gratuită.

Pentru ziua de 1 Iunie, gospodăria colectivă le-a pregătit o sumedenie de cadouri și jucării. Copiii pregătesc la rîndul lor cu ajutorul educatoarelor Voichin Zoia și Simion Constanța un frumos program artistic pe care-l vor prezenta pe scena căminului cultural. Acesta cuprinde cîntece, poezii și scurte piese de teatru pe care copiii le-au învățat cu multă sîrguință pentru a arăta părinților lor, colectiviștilor, recunoștința pentru copilăria fericită, lipsită de griji de care se bucură din plin.

V. JURESCHI

În stațiunea climaterică Bilbor

Imaginea de față redă — cum desigur și bănuiți — un aspect dintr-o stațiune climaterică: stațiunea Bilbor, Regiunea Autonomă Maghiară. Majoritatea oaspeților acestei stațiuni sînt muncitori din S.M.T.-uri, G.A.S.-uri și alte unități agricole de stat. După cum se vede, primii vizitatori din acest an au și sosit la odihnă.

Foto: M. IVANCIU

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A COPILULUI

Copilărie FERICITĂ

Cu obrăjorii rumeni și bucălați, cu ochii vioi, plini de zîmbet, zeci și zeci de ținci, așezați în pătucuri albe, în încăperile casei de copii din comuna Rojiște, raionul Gura Jiului, așteaptă parcă să le răspund la prietenia cu care mă întîmpină.

Bucuria lor îmi arată că mă socotesc o veche cunoștință. Și sînt îmbrăcat în halat alb, halat ce-l poartă toți cei din jurul lor, toți acei care-i îngrijesc, îi hrănesc și se joacă cu ei. O cunoștință nouă sau veche, nu are importanță.

Purtătorul halatului alb este prietenul lor.

★

...E ora 6 dimineața. Copilașii încă nu s-au trezit. Somnul lor este păzit cu grijă de educatoarele de serviciu. Dar iată că nu trece mult și liniștea lasă locul unui vesel ciripit. Sub șuvoiul rece de apă, micii somnoroși s-au înviorat. Imbrăcați cu hăinuțe curate, toți la fel, sînt asemenea unui roi de fluturași.

Gustarea de dimineață e bună și consistentă; fiecăruia după gustul și vîrsta sa: turtă dulce, cafea cu lapte, cacao cu lapte și biscuiți cu rahat.

După micul dejun, încep lecțiile. Incă de aci, de la casa de copii, ei învață să-și iubească patria, frumusețile și bogățiile ei, să muncească, umăr la umăr, cînd vor fi mari, pentru întărirea și înflorirea ei. Versurile poeziilor vorbesc despre dragostea de patrie a oamenilor muncii din țara noastră, despre hotărîrea lor de a o face din ce în ce, mai puternică și mai bogată.

La ora de îndeletniciri practice, discuțiile între copii sînt de multe ori foarte... serioase:

— Tu ce faci? Melgi cu tlenul sau cu mașina?

— Eu lămîn să desenez...

Cîteva jocuri plăcute cu păpușa, cu cubulețele sau călutul în aer liber, provoacă poftă pentru masă și somnul de la ora 13.

Un adevărat paradis de jucării stă la dispoziția micuților de la Casa de copii din Rojiște. Copiii sînt împărțiți pe grupe după vîrstă. Astfel, de grupa mică se ocupă educatoarea Popescu Maria, de grupa mijlocie — tovarășele Tuțu Emilia și Doneț Maria, iar de grupa mare educatoarele Cioc Ștefania și Băltărețu Maria.

Deasupra pătucului cu margini înalte, unde stau cei mai mici, sînt prinse bile de culori vii și diferite. Ele sînt mișcate de educatoare într-o parte și alta. Din pătucul alb, ochișorii mici urmăresc rînduirea de culori care le încîntă privirea. Ochișorii se rotesc după jucărie. Așa se începe, încă din fragedă vîrstă, dezvoltarea și deprinderea ochiului cu culorile.

Dar iată că orele au trecut pe nesimțite și bucătăreasa anunță masa de prînz. Copiii vin în sala de mese. O sală cu mese și scaune mici și cu „abonați" la fel.

După masă e necesară odihna. De aceea, copiii sînt duși la culcare.

Copiii, obosiți de joacă și bine hrăniți, dorm cuminți. Sora Florescu Viorica se apleacă cu grijă de mamă peste pătucuri, trage păturelele gri pe trupșoarele fragede și le învăluie cu o dragoste caldă.

Intre timp, la bucătărie se pregătește gustarea de după masă.

După gustare, copiii, însoțiți de educatoare, fac plimbări în aer liber. Iată-i, de data aceasta, în drum spre gospodăria colectivă din comună. Viitorii colectiviști, sau tractoriști se familiarizează de pe acum cu uneltele de muncă. Colectiviștii oferă micilor musafiri un desert: miere cu pîine. Nici unul nu s-a dat înlături de la această „obositoare" muncă colectivă.

Cînd am părăsit gospodăria colectivă, era în amurg. Soarele își trimitea ultimele raze deasupra împrejurimilor, sărutînd obrăjorii bucălați, ai celor mici și dragi.

CAROL BORA
corespondent

ȘTIAȚI CĂ...

...In R. P. Chineză s-a produs cauciuc sintetic din cartoful dulce? Intr-o mică fabrică de cauciuc sintetic din Pekin s-a obținut cauciuc din alcool. Pentru obținerea alcoolului, fabrica folosește ca materie primă cartoful dulce, cultură foarte răspîndită și care dă recolte extrem de mari în China. Din 30 tone de cartofi dulci se obține o tonă de cauciuc sintetic.

Tehnica și utilajul necesar fiind simple, producția va putea fi extinsă pe scară largă.

...recolta de citrice a ajuns în anul 1958 în R.P. Chineză la aproximativ 400.000 tone, adică cu 80.000 tone mai mult decît în anul 1957? Suprafața cultivată cu citrice, care a sporit cu 40.000 hectare, cuprinde în prezent 93.300 ha. In anul trecut s-a obținut de pe o suprafață totală de peste 6.600 ha., o producție medie de 18,75 pînă la 30 tone la hectar.

...în anul 1958, R. P. Chineză a fabricat peste 20.000 de tractoare de 200 de tipuri? Aceste tractoare se pot adapta la condițiile specifice ale fiecărei regiuni în parte. Tractorul „Steagul Roșu" are o capacitate de 80 cai putere, poate trage două pluguri cu cîte cinci brazde și ară zilnic 26,6 hectare.

...cîteva sute de tineri și tinere din R. P. Chineză au plecat în insulele Sișațiundao (insulele Paracel), nelocuite pînă azi, pentru a se ocupa de bogățiile acestor insule de corali? Tinerii patrioți strîng aici guano — un îngrășămînt foarte apreciat în agricultură, fac cercetări în legătură cu bogățiile acvatice ale insulelor, căutînd să dezlege tainele naturii în zona Mării Chinei de sud.

...suprafața ocupată cu pomi fructiferi în provincia subtropicală Guandun va fi extinsă anul acesta la 400.000 ha, ceea ce reprezintă o suprafață dublă față de cea cultivată anul trecut? Noile livezi vor produce ananas, banane, citrice, pere, prune etc.

Pentru fondul central al statului

Achizitor fruntaș

Desfășurînd o rodnică muncă de lămurire în masa producătorilor agricoli din raionul Bîrlad, pentru a le arăta avantajele contractării de animale, achizitorul Gh. Rășcanu, a reușit să încheie contracte de la 1 ianuarie 1959 pînă la mijlocul lunii mai, pentru 960 animale cornute și porcine.

Cele mai multe din aceste animale au fost contractate cu gospodăria colectivă „Drum Nou" din comuna Sîrbi (40 de porci, 6 mînzați și 8 boi), și cu gospodăria colectivă din Bogdănița (12 boi și 6 porci).

F. CERNAT
corespondent

Pregătiri pentru depozitarea cerealelor

La baza de recepție din Giurgiu au fost luate de curînd măsuri pentru repararea și curățirea spațiului necesar depozitării cerealelor din noua recoltă.

Pînă de curînd, magaziile au fost reparate în procent de 90 la sută. Aceste lucrări s-au executat prin muncă voluntară, obținîndu-se astfel economii în valoare de peste 25.000 lei.

Urmînd pilda lucrătorilor de la baza de recepție Giurgiu — și colectivele de muncă de la bazele de recepție din Băneasa, Chiriacu, Toporu și Stănești sînt pe terminate cu pregătirea utilajului necesar condiționării cerealelor ce vor fi preluate și cu amenajarea magaziilor. Demn de remarcat e faptul că în acest an, bazele de recepție au fost dotate cu selectoare SV-4 de mare capacitate și vînturători mecanice de tip „Timișoara".

TRAIAN BARBALATĂ
corespondent

S-au convins de avantajele contractărilor de animale

Convinși de avantajele pe care le au încheind contracte cu statul pentru îngrășarea de animale, numeroși crescători de vite și porci din satul Milășel, raionul Sărmaș, regiunea Cluj, au contractat cu O.R.A.C.A., viței, boi și porci. In acest sat, numai luna trecută, producătorii au contractat 45 de porci și 2 viței. Printre țăranii muncitori care au încheiat astfel de contracte, se numără Covaci Petru, (care a contractat 2 boi pe care îi va preda în greutate de 1.800 kg.), Gorea Petru și alții.

IOAN LOREA
corespondent

Noi contractări de cereale și floarea-soarelui

Ințelegînd să contribuie în cît mai mare măsură la realizarea fondului central al statului, membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai" din satul Trusești, comuna Bogdănița, regiunea Iași, (gospodărie care a fost inaugurată de curînd) au contractat cu I.R.A.C. „Recolta" 3.000 kg. de grîu, 10.000 kg. de floarea-soarelui și 20.000 kg. de porumb.

I. BOLEA
corespondent

Din activitatea sindicală a unităților agricole de stat

GRIJĂ DEOSEBITĂ PENTRU MIȘCAREA DE INOVAȚII

Spre deosebire de alți ani, în 1958, la centrul mecanic din Carei, regiunea Baia Mare, s-au obținut unele rezultate bune atît în ce privește îndeplinirea planului de producție la repararea motoarelor și tractoarelor trimise aci de către unitățile agricole de stat, cît și la fabricația de piese de schimb (aproape 100 la sută) și la recondiționări (125 la sută).

In primele patru luni ale acestui an, s-au dobîndit succese și mai de seamă. Planul de reparații capitale la tractoare a fost realizat în procent de 111 la sută, la recondiționări (arbore și bloc motor, pompe de injecții, cămăși cilindri etc.) în procent de 152 la sută, iar la fabricații de piese de schimb s-au dobîndit depășiri și mai importante. De exemplu, planul de fabricație al carterului motorașului de pornire pentru tractorul K.D. a fost realizat în procent de 320 la sută, iar al carterului cutiei de viteze, în procent de 162 la sută. In acest an, la C. M. Carei se fabrică și polizoare portative necesare atelierelor mobile de reparații de la S.M.T.-uri și gospodării de stat. Și la acest sortiment planul de producție a fost cu mult depășit (234 la sută).

Un aport prețios la creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost al lucrărilor îl aduce aci sprijinirea mișcării de inovații de către conducerea unității și de comitetul sindical. Responsabilul cu această problemă și în același timp delegat al cabinetului tehnic al centrului mecanic este un tînăr entuziast — inginerul Mihalca Ioan, care se ocupă zi cu zi de fiecare propunere nouă de inovație venită din partea vreunui muncitor sau tehnician.

In 1958, din 21 de propuneri de inovații, 15 au fost aprobate și aplicate în producție.

Dintre acestea, merită a fi amintită în primul rînd confecționarea cu ajutorul unei matrițe speciale, a piuliței-fluture pentru carburatorul de tractor K.D. — unul din principalele repere fabricate de C.M. Carei. Pînă în 1958, corpul acestor piese de schimb se executa din fier de 10 mm., iar aripile „fluturelui" din tablă. Era necesar ca cele două elemente să fie lipite cu alamă, după care se găureau și se filetau. Prin folosirea unei matrițe făcute de tov. Perta Victor de la secția lăcătușerie, operațiile de confecționare, sudare și strunjire a piesei au fost simplificate. Piesa se execută într-un timp foarte scurt și costă mult mai ieftin. Prin aplicarea inovației, numai anul trecut s-a obținut la fabricația acestui reper o economie de aproape 29.000 lei.

O altă importantă inovație pusă în aplicare este aceea a maistrului Fischer Gheorghe și anume — dispozitivul pentru rectificat batiu (corpul strungului). Inainte vreme, cînd era necesar să fie reparat un strung, acesta trebuia să fie trimis la o mare întreprindere industrială. Se pierdea timp prețios. Acum, folosindu-se dispozitivul creat de tov. Fischer, repararea strungurilor se face la fața locului.

De o deosebită importanță este și inovația strungarului Bușman Iosif, președintele comitetului sindical. Este vorba de un dispozitiv pentru prelucrarea carterului cutiei de viteze. Pînă în 1958, toleranța foarte mică a celor 4 găuri ale acestei piese de schimb se obținea la C.M. Carei, numai întîmplător. Ori, folosindu-se noul dispozitiv se realizează chiar o toleranță mai mică decît cea admisă, pe lîngă faptul că se ușurează mult procesul de fabricație — reducîndu-se timpul de lucru cu cel puțin 10 minute la fiecare piesă.

Demn de subliniat e și faptul că în primele 4 luni ale acestui an, au fost admise alte propuneri de inovații: un dispozitiv pentru strunjitul corpului fluturașului de aer de la carburator (care aduce economii antecalculate de aproape 4.000 lei anual), un dispozitiv pentru acționatul păpușei mobile (de la strung) la operația de găurire, care aduce o economie antecalculată de peste 4.000 lei anual etc.

Comitetul sindical al centrului mecanic Carei acordă un deosebit sprijin mișcării de inovații. Președintele comitetului de întreprindere, tov. Bușman, care ia parte la toate ședințele comisiei de inovații, se îngrijește ca la discutarea diferitelor propuneri să participe și cîte 3 inovatori, ca și contabilul centrului mecanic, tov. Metea Silviu, urmărindu-se prin aceasta să se precizeze nu numai utilitatea practică a inovației, dar și economiile pe care le aduce.

Comitetul sindical se îngrijește totodată ca fiecărei propuneri de inovații să i se întocmească documentația necesară (desenul, referatul tehnic, antecalculele etc.). In biroul tov. ing. Mihalca, delegatul cabinetului tehnic pentru problemele de inovații am văzut chiar o gazetă de perete la care sînt popularizați inovatorii prin fotografii și texte explicative, se arată valoarea economiilor obținute prin aplicarea inovațiilor și se amintesc avantajele de care se bucură inovatorii.

Socotim că pe viitor la centrul mecanic Carei se vor obține rezultate și mai bune în mișcarea de inovații, dacă rezultatele obținute vor fi popularizate de către comitetul de întreprindere și în cadrul consfătuirilor de producție, ceea ce pînă acum nu s-a prea făcut.

In felul acesta se va crea un și mai mare avînt pentru inovații și raționalizări, ceea ce va duce neîndoielnic la obținerea unor noi și importante succese în producție.

AL. RAICU

ANUNȚ

In atenția cadrelor cu pregătire medie agricolă, silvică și veterinară

Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor din R.P.R. vor elabora și publica „Anuarul cadrelor tehnice și de specialiști cu pregătire medie agricolă, silvică și veterinară". In acest scop cadrele cu pregătire medie sînt obligate să completeze formularele tip de fișă personală pe care, după completare, le vor trimite — pînă la 1 iulie 1959 — pe adresa: „Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Bulevardul Republicii nr. 24, București. Pentru comisia de elaborare și editare a Anuarului".

Formularele tip de fișă personală pot fi ridicate de la secțiile agricole regionale și raionale, trusturile gostat, direcțiile silvice, filialele regionale A.S.I.T., unitățile de învățămînt și cercetări științifice.

Fișele vor fi completate de absolvenții următoarelor școli de nivel mediu din sistemul M.A.S.: școli de agricultură de gradul II, licee agricole, școli conductori tehnici, școli de subingineri, școli medii tehnice, școli tehnice de maiștri, școli tehnice, școli speciale de doi ani pentru gospodăriile agricole colective. Fișele vor fi completate și de maiștrii asimilați în condițiile Hotărîrilor 91/1955 și 1434/1956.

HOȚII de la G. A. S. Mogoșoaia și-au primit pedeapsa

Nu cu multă vreme în urmă în coloanele ziarului nostru a fost publicat articolul intitulat: „Să fie pedepsiți hoții de la gospodăria de stat Mogoșoaia". In articol se arăta că o șleahtă de hoți compusă din Teodor Zatic, fost administrator de cantină, Tăbăran Gheorghe, fost gestionar de cantină, Constantin Dumitrescu, gestionar, Gheorghe Zavalschi, tot gestionar de cantină și încă alții organizați în bandă au delapidat de la gospodăria agricolă de stat Mogoșoaia zeci de mii de lei. Se mai arăta în articol că șeful bandei de hoți era Teodor Zatic. Acesta și toți ceilalți escroci au sustras cantități însemnate din alimentele ce se cuveneau muncitorilor. De asemenea, toți acești hoți întocmeau acte fictive pentru ridicarea a mii de kilograme de pîine de la diferite brutării din Capitală pe care nu o depuneau la cantină, ci o speculau; falsificau bonuri și chitanțe de cumpărături de la magazinele locale și de la alte unități comerciale etc.

Dați pe mîna justiției populare, hoții de la gospodăria agricolă de stat Mogoșoaia și-au primit, zilele trecute, pedeapsa ce o meritau pentru fărădelegile comise.

Iată pedepsele pe care le-a primit fiecare hoț: Teodor Zatic 15 ani muncă silnică și 8 ani degradare civică, Gheorghe Tăbăran 4 ani și 6 luni închisoare corecțională, Pavel Diaconescu 7 ani închisoare corecțională și 3 ani interdicție corecțională, Gheorghe Zavalschi 4 ani închisoare corecțională, Maria Tomescu 4 ani și 6 luni închisoare corecțională și 2 ani interdicție corecțională, Gheorghe Ionescu 4 ani și 6 luni închisoare corecțională și 2 ani interdicție corecțională. Totodată, s-a dispus ca acestor hoți să li se confiște total averea. La 1 an și 6 luni închisoare corecțională a mai fost condamnat și Constantin Dumitrescu părtaș la ticăloșiile comise de banda lui Zatic.

In hotărîrea Tribunalului Popular al raionului orășenesc Grivița Roșie, pronunțată la 14 mai, se mai arată că banda de hoți a mai fost obligată să despăgubească gospodăria agricolă de stat Mogoșoaia de întreaga sumă fraudată care se ridică la aproape 200.000 lei. Condamnîndu-i pe acești hoți la pedepsele arătate mai sus, justiția noastră populară și-a făcut pe deplin datoria.

GH. B.

Mai multă preocupare pentru cantinele gospodăriilor de stat

Bătălia pentru sporirea producției la hectar, pentru cît mai multe produse agricole, la un preț de cost redus, se desfășoară cu intensitate în toate gospodăriile agricole de stat. „Să producem mai mult, mai bun și mai ieftin" aceasta este preocuparea fiecărui salariat.

Un rol important în activitatea gospodăriilor agricole de stat îl au și cantinele, care sînt menite să asigure salariaților o masă consistentă și la un preț cît mai redus. In cadrul gospodăriilor agricole de stat funcționează astăzi peste 900 de cantine.

In ultimii ani, o serie de cantine din gospodăriile agricole de stat s-au străduit să fie la înălțimea sarcinilor trasate, în sensul că au reușit să asigure o masă de calitate și la prețuri convenabile, încheindu-și bilanțul cu beneficiu. Așa de pildă, cantina gospodăriei agricole de stat Agigea din regiunea Constanța, condusă de tov. Capeta Nicolae, a reușit ca în anul 1958, să asigure o bună deservire a salariaților, încheind bilanțul în anul 1958 cu beneficiu de 8.802 lei.

O altă cantină fruntașă este cantina de la gospodăria agricolă de stat Ițcani, regiunea Suceava, avînd responsabil pe tov. Ciobanu Gheorghe. Preocupat de o cît mai bună gospodărire a cantinei, el și-a creat o serie de ramuri anexe (grădină de zarzavat, îngrășatul porcilor etc.), a mers în schimb de experiență la o serie de cantine din gospodăriile din regiune, a urmărit aprovizionarea cu alimente, pentru a nu avea perisabilități prea mari și s-a străduit ca aparatul administrativ al cantinei să fie cît mai mic. Pritr-o bună organizare a muncii personalului cantinei, s-a reușit ca deservirea să se desfășoare în condiții bune, masa să fie pregătită cu pricepere, ajungînd la 3.200 — 4.000 calorii zilnic. Aceasta a contribuit ca în rîndul salariaților să nu se mai manifeste fluctuația care exista în trecut, mai ales la muncitorii zilieri. Cantina gospodăriei Ițcani este una dintre cele mai bune din întreaga regiune. Printr-o bună gospodărire cantina a avut o economie de 42.000 lei, iar la încheierea bilanțului pe 1958, s-a soldat cu un beneficiu de 12.312 lei.

Asemenea cantine, se află și în alte regiuni.

Trebuie spus însă că unele cantine din gospodăriile de stat funcționează defectuos, deoarece directorii gospodăriilor preocupați de alte probleme, neglijează acest sector, care de fapt reflectă grija conducerii față de om. De cele mai multe ori, cantinele sînt încredințate unor oameni necinstiți, fără inițiativă, oameni slab pregătiți profesional, fără experiență. Această atitudine de delăsare și indiferență față de cantinele gospodăriilor agricole de stat se reflectă și în concepția colectivelor de conducere ale trusturilor GOSTAT, (director, inginer șef și șeful contabil), care consideră cantina ca un lucru fără prea mare importanță. Din această cauză, la unele cantine cum sînt: G.A.S. Mîndrești, regiunea Suceava, G.A.S. Caragiale, regiunea București, G.A.S. Iancu Jianu, regiunea Craiova etc. masa este de proastă calitate, insuficientă, servită în condițiuni neigienice, la un preț ridicat. La multe cantine există lipsuri în evidența contabilă, încărcări nejustificate la costul mesei, ceea ce produce nemulțumiri în rîndul muncitorilor, mai ales la cei zilieri.

In afară de aceasta, cantinele slab gospodărite aduc pierderi foarte serioase statului.

Dacă analizăm mai atent această problemă, vom vedea că pierderile de la un trust la altul în medie pe gospodării sînt foarte neuniforme. Așa, de pildă, în cadrul trustului GOSTAT Ploești, la cantinele existente s-a înregistrat o pierdere în medie pe gospodărie de 1.800 lei, iar trustul GOSTAT Iași a avut o pierdere în medie pe gospodărie de 59.166 lei.

De asemenea, trustul GOSTAT Galați a înregistrat o pierdere de 2.100 lei de fiecare gospodărie, în timp ce trustul Constanța a avut o pierdere în medie de 38.000 lei, pentru fiecare cantină.

Această situație este deosebit de îngrijorătoare. Oare poate fi mulțumit trustul GOSTAT Suceava că se numără printre trusturile care au dat beneficiu statului, dar a avut o pierdere de 355.000 lei la cele 18 cantine? Cum poate să fie liniștită conducerea trustului GOSTAT București de activitatea cantinelor din unitățile sale, cînd în anul 1958 ele au avut pierderi foarte mari?

Aceste cifre trebuie să dea de gîndit trusturilor GOSTAT. Din suma pe care gospodăriile agricole de stat au totalizat-o la capitolul pierderi cantine s-ar fi putut construi peste 300 locuințe pentru muncitori. Este un singur exemplu.

Deoarece sîntem la jumătatea anului, considerăm că mai este încă timp pentru a se lua măsuri energice ca situația anului 1958 să nu se mai repete. Conducerilor trusturilor GOSTAT le revine sarcina de a analiza împreună cu directorii gospodăriilor de stat activitatea cantinelor, stabilind măsuri concrete, pentru ca acestea să devină unități bine gospodărite, capabile de a asigura o masă de calitate și la un preț convenabil în comparație cu cîștigul mediu lunar al muncitorului.

In acest sens, este obligatoriu a se respecta întrutotul indicațiile date în ordinul Departamentului GOSTAT din 30 iunie 1958, cu privire la cantine, care prevede o serie de măsuri pentru reducerea pierderilor.

Preocuparea permanentă pentru reducerea cheltuielilor de regie, prin întocmirea unei scheme cît mai aproape de realitate, pentru urmărirea încasării cheltuielilor de regie de la flotanții care servesc masa la cantine, cît și folosirea resurselor în ceea ce privește reducerea cheltuielilor efectuate la transportul alimentelor, sînt condiții esențiale care contribuie la reducerea pierderilor la cantine. Identificarea debitorilor și recuperarea sumelor care grevează asupra cantinelor, trebuie făcută cu mai multă operativitate.

Se impune ca trusturile regionale GOSTAT, și mai ales directorii gospodăriilor agricole de stat, să urmărească cu mai mult simț de răspundere gospodărirea cantinelor, veghind ca acestea să trăiască pe picioarele lor proprii, fără să aștepte subvenții nejustificate de la stat.

Trebuie luate măsuri urgente de selecționare a cantinierilor, bucătarilor și achizitorilor, pentru ca la cantinele gospodăriilor de stat să fie aduși oameni cu pricepere, cinstiți, cu pregătire corespunzătoare și dragoste pentru profesia lor. Numai așa se va ajunge ca toate cantinele gospodăriilor agricole de stat să fie bine gospodărite, masa să fie consistentă, la prețuri accesibile! Numai printr-o bună gospodărire, aceste cantine vor putea să-și încheie bilanțurile anuale fără pierderi.

P. ZBIRLEA

Construcții bune și ieftine

O convorbire cu un președinte de gospodărie colectivă este de obicei cît se poate de interesantă. Omul care îți vorbește nu spune niciodată „eu am făcut" cutare sau cutare lucru, ci „noi, colectiviștii". Aceasta arată cît de mult este prețuită forța colectivului — a muncii în comun.

Parcă îl aud și acum pe tov. Gh. Moraru, președintele gospodăriei colective din Pădureni, raionul Panciu, spunînd:

— Ne-am gîndit că pentru dezvoltarea creșterii animalelor și păsărilor, trebuie să asigurăm pe lîngă hrana acestora, și construcții cît mai bune; una fără alta nu se poate.

Președintele a venit apoi cu amănunte, arătîndu-mi că nu e vorba numai de construcții ca atare, ci de construcții cît mai ieftine. Aceasta a fost partea cea mai interesantă a convorbirii cu el.

Însemnări

— Avem în gospodărie, explica gospodarul din Pădureni, multe materiale lemnoase, nefolosite pînă acum; avem și meșteri pricepuți la construcții. Folosind aceste posibilități, construcțiile ne vor costa foarte puțin și vor fi terminate la timp.

Ca să întărească cele spuse, președintele m-a invitat să vizităm noua construcție pentru păsări, ridicată și terminată chiar în primăvara aceasta.

Intr-adevăr, în fundul curții gospodăriei, așezată cu fața spre soare, noua clădire a fost ridicată din cărămida făcută de colectiviști și din lemnăria disponibilă, apoi a fost acoperită cu tabla strînsă și păstrată cu grijă pînă atunci. Incăperile construcției sînt îndestulătoare pentru 2.000 de păsări și ele oferă cele mai bune condiții de cazare.

Dar, nu numai construcția pentru păsări a fost realizată de colectiviștii din Pădureni, prin folosirea resurselor locale. Chiar la sera de producere a legumelor timpurii au fost folosite materiale proprii din gospodărie. Este și aceasta o lucrare trainică, făcută cu rost și pricepere gospodărească, care a fost realizată cu economie de fonduri bănești.

Acum gospodăria nu are o maternitate care să ofere toate condițiile de îngrijire pentru cele 32 scroafe, însă colectiviștii au trecut la construcția alteia noi. In acest scop, ei au făcut cărămida necesară și au asigurat și materialul lemnos: o parte din disponibilul gospodăriei, iar alta din repartiția din fondul silvic comunal. Principalul lucru este că ei se gîndesc la folosirea cît mai chibzuită a resurselor locale în vederea ridicării de construcții ieftine. Și această treabă le-a reușit!

— Construcția pentru păsări, spunea președintele, ne costă cam 15.000 lei, dar ne-ar fi costat peste 20.000 lei, dacă nu foloseam resursele noastre proprii.

Ascultîndu-l m-am gîndit la atîtea și atîtea gospodării colective, care, ca și cea din Pădureni, au nevoie de unele construcții, dar nu se gîndesc la folosirea, pe cît este posibil, a resurselor și posibilităților locale.

Colectiviștii din alte părți, pot foarte bine proceda asemeni celor din Pădureni, asigurînd animalelor și păsărilor nu numai construcții bune, dar și cît mai ieftine.

S. RADU

RESPONSABILĂ la PUI

O cameră spațioasă, curată, cu fața spre soare, în care răsună sute și sute de piuituri. Aici sînt îngrijiți puii gospodăriei colective din Bechet, raionul Gura Jiului. Pui frumoși, să tot fi avut atunci ca vîrstă 3—4 zile, dar gălăgioși din cale afară. Pe podeaua camerei s-a pus un așternut de paie uscate, știindu-se că curățenia este un lucru de care trebuie să se țină bine seama.

Ingrijitoarea lor, colectivista Maria Soară, spunea:

— In primele zile, hrănim puii numai cu hrană uscată (făină de porumb) la care adăugăm ouă fierte. Apoi după patru zile, le asigurăm cu hrană amestec de uruieli, mălai, orz, tărîțe de grîu, mazăre, praf de cretă. Tainul îl dăm din două în două ore: dimineața și seara sub formă uscată,

iar în restul zilei, udat cu apă sau lapte acru.

Tov. Maria Soară este membră a gospodăriei colective din Bechet numai de la începutul acestui an. Cînd i s-a încredințat munca de responsabilă la pui, s-a sfiit, ca una care în trecut nu crescuse atît puiet și nu-și putea da seama de ceea ce are de făcut. De plăcut, însă, i-a plăcut munca încredințată, iar acum îi place și mai mult cînd vede că din mîinile ei au ieșit puii sănătoși, care vor aduce gospodăriei venituri însemnate.

Rîvna cu care muncește ea ca responsabilă la pui, poate fi luată drept exemplu de toți colectiviștii din Bechet. Cît privește sfiiciunea de la început, aceasta a trecut repede, pe măsură ce ea a văzut cît de frumos și rodnic este să muncești ca colectivistă, alături de atîția și atîția oameni harnici, pentru o viață lipsită de griji.

Execută prășitul mecanic

(Urmare din pag. 1)

tate, sperăm să obținem o recoltă ce va depăși planul cu cel puțin 3-400 de kg. la ha. Nu uitați că toată suprafața a fost arată adînc din toamnă, iar primăvara s-a boronit cu grapele cu colți reglabili, apoi în preajma semănatului s-a cultivat și s-a grapat concomitent. Inainte de însămînțare terenul s-a mai prelucrat odată superficial cu discuitorul sau cultivatorul (după caz) în agregat cu grapa. Toate aceste lucrări s-au făcut pentru a păstra cît mai bine apa în sol. Semănatul s-a făcut cu semănătorile de porumb „Victoria". Porumbul dublu hibrid, care reprezintă 50 la sută din total l-am semănat la 1 m. distanță între rînduri, cel simplu, la 80 cm. Indată după semănat pe 75-80 la sută din suprafață s-a dat cu tăvălugul în agregat cu grapa de mărăcini. La răsărire s-a dat cu sapa rotativă sau cu grapa cu colți reglabili".

Tractoriștii fruntași la prășit, printre care Nicolae Ardeleanu, Traian Tenea, Nicolae Merișanu, Vasile Epureanu și Ștefan Cononov execută zilnic cîte 18-23 ha. In medie viteza zilnică de prășit pe stațiune este de cca. 400 de ha. Față de ritmul în care se lucrează, la ora cînd apar aceste rînduri, prașila I pe cele 3.680 ha. din raza de activitate a S.M.T.-ului Castelu este terminată în întregime.

Și mecanizatorii de la S.M.T. Sibioara, aceeași regiune, executînd la timp și bine însămînțatul porumbului, au pornit cu avînt sporit la executarea prașilei I pe ogoarele celor 11 gospodării colective deservite. Mecanizatorii de aici au de prășit 3.500 ha. cu porumb, iar pentru prașila II-a mai au de prășit încă 700 de ha. cultivate cu floarea-soarelui. Pînă la sfîrșitul săptămînii trecute tractoriștii prășiseră peste 1.000 de ha. cu porumb.

Cele cîte 2.015 și 2.800 kg. obținute în 1958 în medie la ha. de către colectiviștii din Oituzu și Corbu de Jos, ca urmare a prașilelor mecanizate, au fost un îndemn ca în acest an ei să contracteze cu S.M.T.-ul toată suprafața cultivată cu porumb. Și gospodăriile colective din Sibioara, Corbu de Sus, Năvodari, Valea Neagră și Gura Dobrogei, au contractat prășitul întregii suprafețe cu S.M.T.-ul Sibioara.

„Pe lîngă obținerea unor recolte bogate — spunea zilele trecute inginerul agronom șef al S.M.T.-ului, tov. Mircea Chicu — colectiviștii știu că-i costă și mai ieftin lucrările mecanizate. Așa bunăoară prășitul unui ha. cu prășitoarea trasă de cai costă 62,50 lei, pe cînd aceeași lucrare executată mecanic, numai 14 lei. La aceasta se mai adaugă productivitatea mare a lucrului mecanizat (cu caii se fac 3-4 ha. pe zi, iar cu tractorul 20 de ha.). Odată cu prașila mecanică, se pot administra cu ajutorul cultivatoarelor KRN-4,2 și îngrășăminte chimice faziale (lucrare ce se execută de altfel în gospodăriile colective din Valea Neagră, Năvodari etc.).

Executarea unui mare și complex volum de lucrări mecanizate, printre care și prășitul mecanic, a permis mecanizatorilor de la S.M.T. Sibioara să-și îndeplinească planul de producție pe întreaga campanie de primăvară (pînă la 20.V.59) în proporție de 133,25 la sută. Cu cei 14.646 hantri realizați pînă la acea dată, S.M.T. Sibioara era clasat printre primele 5 S.M.T.-uri (din 33) ale regiunii Constanța.

Pilda mecanizatorilor de la S.M.T. Castelu și Sibioara, în a executa un mare volum de prășit mecanic este vrednică de toată lauda și demnă de urmat de toate S.M.T.-urile noastre.

Insemnări dintr-o gospodărie de stat ieșeană

(Urmare din pag. 1)

rile au început să se schimbe. Tovarășul Ovac s-a dovedit nu numai un bun mecanic — înainte a lucrat ca mecanic-auto la I.R.T.A. din Iași — dar și un organizator iscusit. Cu sprijinul comuniștilor și al celorlalți muncitori cu experiență din secție el a făcut o serie de propuneri bune care au fost dezbătute într-o ședință a consiliului de conducere...

Ședința la care se referă tovarășul Tereblecea a jucat într-adevăr un rol important în vederea îmbunătățirii muncii la secția Galata. Cu prilejul analizei făcute de consiliu s-a constatat că în activitatea acestei secții existau o serie de defecțiuni organizatorice care împiedicau buna desfășurare a muncii. Brigăzile erau de așa manieră alcătuite — existau trei brigăzi, una de pepinieră pomicolă, o alta pentru livezi și o a treia agro-viticolă — încît trebuiau să-și desfășoare activitatea pe o rază foarte mare. De aici decurgeau o serie de greutăți în ce privește planificarea muncii, controlul lucrărilor. S-a hotărît ca brigăzile să fie reorganizate și fiecăreia să i se repartizeze o anumită suprafață de teren, în care să intre, pe lîngă vie, și livadă și teren arabil. Utilajul respectiv a fost, de asemenea, repartizat pe brigăzi. Pînă și cu dormitoarele s-a procedat la fel. Acum fiecare brigadă își are dormitorul său și s-a stabilit ca în timpul lucrărilor brigadierii să rămînă și peste noapte în mijlocul oamenilor din brigăzile lor. Cu alte cuvinte au fost luate asemenea măsuri care să ducă la întărirea controlului și simțului de răspundere în executarea lucrarilor pe care le fac brigăzile respective...

★

Cei treisprezece gospodari din fruntea gospodăriei agricole de stat din Bucium și-au început așadar activitatea cu măsuri bine gîndite. Cu aceeași seriozitate și spirit de răspundere, membrii consiliului s-au ocupat de fiecare din problemele pe care activitatea curentă le-a pus la ordinea zilei. Executarea la timp și bine a lucrărilor în vii și livezi, desțelenirea a 56 de hectare de pășuni slab productive și defrișarea a 26 de ha. care erau pline cu mărăciniș și salcîmării, asigurarea controlului calității lucrărilor, întocmirea planului de muncă pentru campania de vară sînt numai cîteva din problemele spre care membrii consiliului și-au îndreptat atenția. Și în fiecare din măsurile luate se îmbină cunoștințele și experiența tovarășilor cu o activitate mai îndelungată pe tărîmul producției agricole, cu perseverența și simțul de organizare și disciplină al tovarășilor veniți din industrie...

Dar bunii gospodari se gîndesc nu numai la prezent, ci și la viitor. Nu de mult consiliul gospodăriei a dezbătut planul de perspectivă al G.A.S. E un plan care oferă tovarășilor din fruntea gospodăriei, ca și întregului colectiv de muncă, un larg cîmp de activitate. Pînă în 1965, bunăoară, suprafața ocupată cu vie trebuie să crească de la 469 de hectare cît numără acum, la 1.010 hectare, iar livezile trebuie să se mărească de la 354 de ha la 740 de ha. De mai mult de trei ori și aproape încă odată pe atît vor spori suprafețele destinate respectiv pepinierelor viticole și pomicole. Sînt obiective a căror realizare cere desigur eforturi, inițiativă și o permanentă îmbunătățire a organizării muncii, atît din partea conducătorilor gospodăriei, cît și a întregului colectiv de muncitori și tehnicieni. Realizarea acestor obiective cere totodată și un sprijin mai temeinic din partea Trustului regional Gostat și chiar a Departamentului Gostat. E nevoie mai ales de mai multă înțelegere în ce privește alocarea fondurilor pe care le reclamă executarea a diferite lucrări, ca și în privința înzestrării gospodăriei cu utilajul de care are mare trebuință.

★

N-a trecut decît puțin timp de cînd consiliul gospodăriei de stat Bucium și-a început activitatea. Și totuși în bilanțul său au fost înscrise cîteva realizări care promit o activitate din ce în ce mai rodnică.

Pentru o producție sporită de sfeclă de zahăr

Din experiența colectiviștilor din Padina

După apariția documentelor Plenarei C. C. al P.M.R. din noiembrie 1958, membrii gospodăriei noastre au hotărît să dezvolte cultura sfeclei de zahăr, plantă aducătoare de însemnate venituri. Astfel, suprafața cultivată în această primăvară pe gospodărie s-a mărit la 20 ha, de la 12 ha, cîte au fost în 1958. Producția medie planificată a fi obținută anul acesta la hectar este de 25.000 kg.

Pentru a obține în anul acesta o recoltă sporită și de bună calitate, gospodăria noastră și-a procurat din vreme sămînță din soi valoros, raionat în zona noastră. Sfecla de zahăr a fost semănată în ogor de toamnă. Pe o suprafață de 15 ha au fost aplicate 30 tone gunoi de grajd la ha. Ca lucrări de întreținere, pînă la semănat s-au făcut boronitul și discuitul. Semănatul l-am executat la timpul optim, la 8—10 martie. Pe o suprafață de 6 ha sămînța a fost tratată cu îngrășăminte bacteriene: cu azoto-bacterin 2 ha (trei doze la ha), cu fosforo-bacterin 2 ha (3 doze la ha) și cu silico-bacterin 2 ha (trei doze la ha). S-a folosit sămînță umectată cu apă care a fost apoi amestecată cu cenușă (aceste probleme sînt cuprinse în planul tematic al casei-laborator).

Inainte de semănat, pe 3 ha au fost încorporate îngrășăminte chimice: superfosfat 150 kg, plus 50 kg cenușă la ha, iar pe unele parcele 50 kg sare potasică. Sămînța de sfeclă a fost amestecată cu ovăz care a răsărit mai devreme, servind astfel drept plantă indicatoare.

După semănat s-a făcut grăpatul iar la două zile tăvălugitul urmat de grapa de mărăcini. Este știut că sfecla de zahăr dă producții foarte mari dacă i se aplică la timpul potrivit lucrările de îngrijire prin care se distrug buruienile și scoarța. Acolo unde cultura a fost tăvălugită și grăpată după semănat, au răsărit mai multe plante decît pe o mică parcelă (lăsată pentru comparație), unde lucrările respective nu au fost executate.

In prezent s-a terminat și prașila II-a, înainte de care au fost executate buchetatul și răritul manual.

Odată cu prașila II-a au mai fost aplicate, în scopul sporirii producției, îngrășăminte suplimentare pe o suprafață de 9 ha, folosindu-se 50 kg. azotat de amoniu la ha; din această suprafață pe 5 ha au fost aplicate 100 kg superfosfat, plus 50 kg cenușă la ha.

Buchetatul și răritul au fost făcute în același timp, la distanța de 18—20 cm între plante; lucrarea a fost executată la vreme pentru ca să nu scadă producția și procentul de zahăr din rădăcini.

Colectiviștii lucrează cu însuflețire la cultura sfeclei de zahăr. Merită să fie amintiți cei 3 brigadieri: Răducanu Neagu, Cristea Badea și Dumitrașcu M., care au mobilizat în permanență pe colectiviști în acțiunea de întreținere a culturilor, precum și șefii de echipă Constantin Mocanu, Grigore Lapoviță, Costea Cristescu, Gheorghe Negoiță, Marin Andrei și alții.

Membrii gospodăriei agricole colective „Drumul Păcii" sînt hotărîți să obțină anul acesta o recoltă cît mai bună de sfeclă de zahăr. Aceasta cu atît mai mult cu cît gospodăria noastră intenționează să ocupe un loc de frunte în cadrul concursului cultivatorilor de sfeclă de zahăr la care s-a înscris.

STERE CIRLIG
președinte
și
LOMACA CONSTANTIN
inginer agronom

In livada gospodăriei colective Slobozia-Mîndra

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Slobozia-Mîndra, regiunea București, sectorul pomicol ia, alături de alte sectoare, o tot mai mare extindere. In livada gospodăriei colective cîțiva colectiviști din brigada tov. Bleaja Ion execută, după cum se vede, stropitul.

Foto: AGERPRES

VEȘTI din gospodăriile agricole de stat

● Mecanizatorii de la gospodăria de stat Noul, regiunea Stalin, zoresc să termine repararea utilajului de care vor avea nevoie în viitoarele munci agricole. Ei și-au luat angajamentul ca pînă la 10 iunie toate combinele, secerătorile-legători și alte mașini necesare recoltării păioaselor să fie gata de a intra în lan. Pînă acum s-au evidențiat în mod deosebit la aceste lucrări tov. Gottschling Andrei, Schuster Gheorghe și Schüller Gheorghe.

● *La gospodăria de stat Girov, regiunea Bacău, în acest an se cultivă între altele și 45 ha cu culturi legumicole semincere (morcovi, pătrunjel, ceapă, ridichi etc.). Preocupîndu-se de buna îngrijire a acestor culturi muncitorii din acest sector au executat pînă la 20 mai prașila I la toate culturile după care au trecut la efectuarea prașilei a II-a.*

● In acest an gospodăria de stat Urleasca, regiunea Galați, cultivă și 1.671 ha. cu porumb. Pînă zilele trecute pe 1.550 ha. s-a executat prașila I cu cultivatoarele acționate de tractoare UTOS. Au fost totodată prășite mecanic 190 ha. cu porumb siloz. Cele mai bune rezultate au fost obținute de către brigăzile de mecanizare completă de la centrul gospodăriei și îndeosebi cea condusă de tov. Gh. Moșescu.

Să însilozăm de pe acum cît mai multe nutrețuri

Animalelor, hrană abundentă și de calitate

Colectiviștii din Bod, regiunea Stalin, pun mare preț pe hrănirea animalelor cu nutreț murat. Numai anul trecut bunăoară, ei au însilozat peste 1.000 tone cu diferite furaje: trifoi și lucernă în amestec cu graminee, porumb de siloz, colete și frunze de la sfecla de zahăr etc.

Despre minunatele însușiri ale nutrețurilor însilozate, despre foloasele însemnate pe care le-au adus gospodăriei, mi-au vorbit cu entuziasm majoritatea colectiviștilor. Printre ei se numără și Nicolae Baba, mulgător fruntaș, participant la concursul organizat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

— „Pe tot timpul perioadei de stabulație nutrețul de bază în hrana vacilor de lapte este cel murat. Animalele îl consumă cu mare poftă menținîndu-și sănătatea și dînd producții ridicate. Începînd din toamna trecută și pînă de curînd, cînd vitele au fost scoase pe pășune, fiecare din cele 10 vaci pe care le am în primire, au primit în rația zilnică, în afară de concentrate, cîte 25 kg de nutreț însilozat. La acestea s-au adăugat 15 kg borhot, 5 kg pleavă, 70 g cretă furajeră, și 4 kg fîn de trifoi. Ca urmare, producția vacilor s-a păstrat ridicată și constantă.

Aceeași metodă am folosit-o și în anii trecuți cu foarte bune rezultate. In 1958 am obținut pe cap de vacă furajată cîte 2700 litri. Anul acesta angajamentul meu este să realizez de la fiecare vacă furajată, în medie, 3.000 litri de lapte, față de 2600 litri cît am în plan. Nădăjduiesc să-mi ating ținta, mai ales că de la începutul anului și pînă la 1 mai am obținut de la animalele pe care le am în primire, 13.000 litri de lapte, adică jumătate din planul anual".

Ca urmare a rezultatelor obținute colectiviștii din Bod au hotărît să însilozeze anul acesta cel puțin 1.800 de tone de diferite nutrețuri. In acest scop se construiesc lîngă grajdul de bovine silozuri sistematice din piatră și beton. Se pune mare preț mai ales pe însilozările timpurii (trifoi amestecat cu graminee, ierburi etc.) Mai tîrziu va urma porumbul de siloz cultivat pe cele 50 ha și alte furaje. In felul acesta va fi asigurată animalelor o hrană abundentă și de bună calitate.

N. F.

In numai 3 zile

Pentru a asigura șeptelului de animale în plină creștere furaje suficiente și de calitate, gospodăriile colective din raionul Galați, au început de pe acum acțiunea de însilozare a nutrețurilor. Ele însilozează — în gropi ori în silozuri betonate — secară furajeră, in amestec cu lucernă, sau — cele situate în preajma lacurilor și bălților — diferite ierburi de baltă. Astfel, gospodăria colectivă „Gheorghe Coșbuc" din comuna Smîrdan, însilozase pînă zilele trecute 60 de tone rogoz, stuf și alte ierburi acvatice. Colectiviștii mai pregătiseră o altă groapă, de aceiași capacitate ca prima, care urma să fie și ea umplută cu nutrețuri pentru murat.

De asemenea, gospodăria colectivă „11 Iunie" din Pechea însilozase pînă la data de 22 mai peste 250 de tone cu lucernă și secară furajeră în amestec cu paie de grîu. 100 și respectiv 78 de tone de lucernă și secară însilozaseră pînă la aceiași dată și gospodăriile colective „11 Iunie" din Tătarca și „13 Iunie" din Odaia Manolache.

Numai în 3 zile în întregul raion Galați, colectiviștii însilozaseră aproape 1.000 de tone de diferite nutrețuri, acțiunea de însilozare desfășurîndu-se cu intensitate în majoritatea gospodăriilor colective.

Vom însiloza anul acesta peste 8.000 tone de furaje

Din experiența anilor trecuți gospodăria noastră s-a convins pe deplin de avantajele pe care le poate aduce folosirea nutrețului însilozat în creșterea și dezvoltarea șeptelului. De pildă, prin hrănirea animalelor cu cantități mari de nutreț însilozat, gospodăria agricolă de stat Fetești a obținut anul trecut pe lîngă o sporire a producției de lapte la vaci și o reducere a prețului de cost la fermele de oi și porci.

In afară de o mai bună furajare a taurinelor prin hrănirea lor cu rații abundente de nutreț murat, s-a reușit să se sporească producția zilnică de lapte cu aproape 5 litri de fiecare vacă furajată. Unele succese au fost obținute ca urmare a folosirii nutrețului însilozat și în creșterea oilor. Bunăoară prețul de cost al unui miel a fost realizat cu numai 63 de lei față de 83 de lei cît era planificat. In plus, datorită folosirii pe scară largă a nutrețului murat, gospodăria a făcut și unele economii de furaje. De asemenea au fost obținute unele realizări și la reducerea prețului de cost pentru un kg spor de greutate la porcii puși la îngrășat.

Ținînd seama de dezvoltarea sectorului zootehnic care la sfîrșitul anului acesta va trebui să numere cca 260 capete taurine, 12.000 ovine și peste 5.000 porcine, conducerea gospodăriei noastre și-a propus ca în 1959 să însilozeze peste 8.000 tone de furaje, adică cu aproape 3.000 tone mai mult ca în 1958. Pe lîngă cele 160 de ha însămînțate cu porumb pentru siloz, gospodăria noastră va mai însiloza circa 300 de tone cu diferite ierburi de baltă, stuf, pălămidă etc. După terminarea însilozărilor timpurii și a celor de vară gospodăria va însiloza în toamnă diferite resturi legumicole în amestec cu frunze și colete de sfeclă de zahăr, precum și cocenii de porumb. Insilozarea furajelor se va face în gropi de pămînt care s-au pregătit în acest scop.

Printr-o bună îngrijire și furajare a animalelor și îndeosebi prin hrănirea lor cu cantități mari de nutreț însilozat, gospodăria noastră și-a propus să realizeze în acest an din sectorul zootehnic, un beneficiu de peste un milion lei. In trimestrul I 1959, numai din sectorul porcin s-a realizat circa 200.000 lei beneficiu. Sîntem siguri că acest angajament va fi nu numai îndeplinit, ci chiar depășit.

NICOLAE LUCA
inginer șef la
gospodăria agricolă de stat
Fetești, regiunea Constanța

200 de tone

Gospodăria colectivă „Progresul" din comuna Sivița, regiunea Galați, are un sector zootehnic destul de dezvoltat. Asigurarea unei bune furajări a animalelor, constituie una dintre preocupările principale ale colectiviștilor. Tocmai de aceea, în acest an, ei au hotărît să înceapă însilozările cît mai din timp, pentru a putea pune la murat cantități sporite de nutrețuri. Pînă zilele trecute, colectiviștii din Sivița însilozaseră 200 de tone de lucernă și secară furajeră.

SILOZURILE COLECTIVIȘTILOR

Tovarășul Neagu Dumitrașcu, președintele gospodăriei colective „Ștefan Gheorghiu" din comuna Osmanu, raionul Brăila, e un bărbat tînăr, înalt, cu fața arsă de soare. Cu el, urcați în căruță, pe un maldăr de secară verde, am plecat la cîmp. Astfel am văzut că la Osmanu toate culturile prășitoare sînt lucrate mecanic.

— Abia acum se vede rostul ogorului adînc de toamnă și al prașilei făcută la timp. Dacă plouă peste culturile astea, cum sînt ele îngrijite, vom avea o recoltă grozavă, mi-a spus Neagu Dumitrașcu, arătîndu-mi sfecla de zahăr, unde nu găseai o buruiană nici de leac. Rîndurile drepte de floarea-soarelui, parcă-s scrise, la fel e ricinul, macul și sfecla de zahăr. La colțul unei perdele de salcîmi văd niște cosași tăind iarbă din pădure, iar într-un lan de secară alți cosași, vreo 10 la număr, culcau secara verde și înaltă. Secara cosită, era imediat ridicată în care și transportată la grajduri.

— E pentru vite și iarba și secara, mă lămuri președintele.

După consfătuirea de la Constanța, la gospodăria colectivă „Ștefan Gheorghiu" din Osmanu, colectiviștii au dat o mare extindere sectorului zootehnic. Acum ei au la suta de hectare 18 bovine din care 9 vaci cu lapte, ovine 80 dintre care 34 oi mulgătoare, iar pînă la sfîrșitul acestui an efectivul de animale va fi mărit simțitor.

— Și cu ce hrănești atîtea animale? l-am întrebat pe președinte, văzînd iarba uscată pe izlaz.

— Cu siloz și concentrate, altceva ce să le dăm? că de pășune nici vorbă.

— Dar siloz aveți?

Fața arsă de soare a președintelui s-a luminat de zîmbet:

— Cred că mai avem în gropi vreo 20-30 de vagoane de porumb siloz, lucernă, borceag și frunză de sfeclă, răspunse el, cerînd parcă și încuviințarea brigadierului zootehnic, care îl aprobă dînd din cap.

Un timp Neagu Dumitrașcu tăcu, apoi încet, ca și cînd ar fi deșirat un ghem mi-a povestit cum au reușit ei colectiviștii din Osmanu, să însilozeze, anul trecut, peste 200 de vagoane de nutreț.

— Parcă ne apucase frigurile. Insilozam tot ce ne ieșea în cale și era verde: iarbă, buruieni, frunze, foi de sfeclă, lujeri de dovleci, mătuiță... Toată vara a turuit tocătoarea pe marginea gropilor. Unul, două, zece, douăsprezece, apăreau mormanele de pămînt peste gropi, cu tăblița în vîrf. Borceag 19 vagoane, secară 30, lucernă 42, porumb 64 și așa pînă ce-a dat zăpada. Atunci a venit la noi un bătrîn șugubăț, moș Ilie, care îngrijește vacile și ne-a întrebat rîzînd dacă nu mai însilozăm și ceva zăpadă? Am rîs și noi, a rîs și el, dar acum cînd scoate din groapă nutrețul murat și umple carul, zice:

„Nu degeaba v-am ales noi conducători, aveți cap, măi băieți, bravo vouă".

Președintele intră iarăși în vorbă:

— Acum însilozăm secară și iarbă strînsă cu coasa din pădure. In curînd, chiar de poimîine, trimitem cosași și căruțe în baltă, la Gropeni peste Dunăre după stuf. Vom însiloza 50 de vagoane de stuf verde. Pînă acum am și pus la gropi 18 vagoane cu secară și iarbă. La noi însilozatul se face toată vara. Acum însilozăm cum v-am spus secară, iarbă, frunze și flori de salcîm. Apoi vine stuful, borceagul, lucerna și mai tîrziu porumbul de siloz și frunzele de la sfecla de zahăr. La sfîrșit de tot, însilozăm porumbul verde care va crește în locul secarei pe care am însilozat-o. Avem în plan să însilozăm 3.000 de tone, socotite cîte 7-8 tone de cap de vită furajată. Sperăm să depășim planificarea, iar dacă mai dă și vreo ploaie, găsim verdeață să însilozăm și 500 de vagoane. Greu a fost să deprindem oamenii cu această nouă metodă de furajare a vitelor, că restul merge strună, uitați-vă colo.

Privesc spre locul indicat. Dintr-o gură întoarsă, ca de balaur tocătoarea arunca într-o groapă văruită, vălătuce de secară tocată, în timp ce cureaua tractorului, o mînă de-i sfîrîiau încheieturile. Doi bărbați și patru femei abia reușeau s-o îndoape îndesînd secara cu furcile, în timp ce groapa se umplea văzînd cu ochii. Călcată apoi de tractorul cu șenile, tocătura de secară, amestecată cu pleavă de grîu, se bătea bine și se învelea apoi cu pămînt, săpîndu-se în jurul gropii un șanț care să îndepărteze apa de siloz. Așa pregătesc colectiviștii din Osmanu furajele însilozate pentru hrana animalelor gospodăriei.

I. TERBESCU

RECOLTEAZĂ DOVLECEI

Gospodăria agricolă de stat Roșia din regiunea București, aduce o contribuție însemnată la aprovizionarea Capitalei cu legume și zarzavaturi. Semănînd cît mai de timpuriu culturile legumicole, în prezent gospodăria dă pe piață mari cantități de legume. Iat-o pe muncitoarea Victoria Leahiu, recoltînd dovlecei din grădină.

Foto: AGERPRES

Un însemnat succes obținut de țara noastră la Floraliile internaționale de la Paris

Intre 24 aprilie — 3 mai 1959 a avut loc la Paris grandioasa expoziție internațională a Floraliilor.

Numeroase țări, cu vechi tradiții floricole, printre care pentru unele exportul de flori înseamnă o importantă sursă de devize, au început pregătirile cu aproape 2 ani în urmă pentru marea competiție, investind sume importante în organizarea standurilor lor și folosind colective largi de specialiști pentru ilustrarea cît mai artistică a temelor literare alese.

In aceste condiții, desigur că părea justificată emoția pe care a simțit-o delegația romînă condusă de biologul Rudolf Palocsay atunci cînd au început la Paris lucrările de montare a standurilor romînești în monumentalul palat al Centrului Național al Industriei și Tehnicii, cu 5 etaje, special amenajate pentru expoziție.

Sutele de standuri ale expozanților din 20 de țări — printre care cele mai importante țări floricole din Occident ca Franța, Belgia, Olanda, Anglia, Italia, Spania etc. — erau împărțite pe 4 mari divizii: ornamentală, artistică, științifică și industrial comercială.

Republica Populară Romînă participa cu două standuri la această expoziție internațională — una cu caracter ornamental și alta cu caracter științific.

Standul ornamental a avut ca temă cunoscuta poezie „Nunta Zamfirei" de G. Coșbuc. Realizarea temei s-a făcut printr-o îmbinare armonioasă a celor mai frumoase flori din patria noastră — trandafiri, gladiole, cale, garoafe, hortensii, tulipe, pelargonium etc. — cu minunatele elemente ale folclorului romînesc — broderii, covoare, ceramică, pictură etc.

Au plăcut îndeosebi trandafirul „Rudolf Palocsay" de o culoare teracot foarte atrăgătoare, gladiolele „stahanoviste" — cum le-a denumit presa pariziană pentru faptul că înfloresc cu circa două săptămîni înaintea altor soiuri de gladiole — calele minunate, îndeosebi în buchetul miresei. In general, întreg aranjamentul floral s-a bucurat de mult succes prin originalitatea sa, prin subtilitatea cu care a fost ilustrată prin flori tema poetică aleasă, cît și pentru vioiciunea și veselia care se degaja din întreaga prezentare.

Decorul a fost fericit completat cu un grup de două tinere și un tînăr în frumoase costume naționale.

Elogiile publicului nu mai conteneau. Pagini numeroase ale cărții noastre de aur s-au umplut zi după zi cu cele 4.000 de felicitări și semnături. Au fost adresate mulțumiri călduroase patriei noastre pentru participarea sa la expoziția de la Paris, nu numai din partea francezilor, ci și din partea multor vizitatori din toate colțurile globului.

Multe din însemnări cer ca țara noastră să mai aibă și alte prezențe în Franța, să se întărească multilateral legăturile între poporul romîn și francez, să se desfășoare și alte contribuții de felul floraliilor, care duc la întărirea cauzei păcii în lume. Sute de vizitatori ne-au strîns mîinile prietenește, spunîndu-ne că poporul nostru are numeroși prieteni în Franța, elogiind realizările obținute de regimul nostru. Au fost răsfoite cu mult interes albumele prezentînd viața nouă a oamenilor muncii din țara noastră, au fost puse numeroase întrebări privind realizările obținute în anii aceștia.

La standul științific oamenii de specialitate au fost impresionați de bogata rețea de cercetări științifice create în horticultură în anii de după eliberare, de rezultatele obținute în crearea de soiuri noi, de activitatea micilor naturaliști, de extinderea parcurilor și grădinilor precum și de ampla lucrare descriind flora bogată a țării noastre etc.

La standurile romînești, în special cel ornamental, era în permanență un mare aflux de public, în timp ce, de pildă, standul vecin al Spaniei, deși reprezenta o compoziție pe o suprafață de aproximativ 4 ori mai mare ca aceea a țării noastre, avea foarte puțini vizitatori.

Unul din standurile țării noastre

Standul nostru a fost vizitat, printre alții, și de dl. Houdet, Ministrul Agriculturii din Franța, și de numeroase delegații oficiale străine.

Cercurile oficiale ale expoziției au apreciat în mod unanim că R.P.R. a repurtat un mare succes de prestigiu, bucurîndu-se de o deosebită prețuire a numeroșilor vizitatori — în zece zile expoziția a fost vizitată de 3 milioane de oameni — și cîștigînd numeroși prieteni noi.

Juriul internațional a dezbătut multe zile premiile ce urmau să fie distribuite.

Țării noastre i-au fost acordate trei premii: premiul II pentru cel mai frumos aranjament floral prezentat de un specialist străin, premiul III pentru standul științific și premiul special al juriului estetic.

Ținînd seama de amploarea mondială a Floraliilor internaționale de la Paris, se poate aprecia că prin cele 3 premii obținute, dar mai ales prin aprecierea călduroasă a publicului, R.P.R. a obținut cu acest prilej un succes însemnat. Acest succes a fost posibil datorită condițiilor minunate create de regimul democrat-popular dezvoltării horticulturii țării noastre și sprijinului permanent acordat de conducerea de partid și de stat pentru buna organizare a participării R.P.R. la grandioasa competiție de la Paris.

In afară de participarea sa la Floraliile internaționale de la Paris, delegația noastră a participat activ la ședința de constituire a „Societății Internaționale a Științei Horticole" și la sesiunea „Organizației Europene și Mediteraneene a Protecției Plantelor" la care țara noastră a aderat în anul trecut.

De asemenea, o parte a delegației a participat — la invitația autorităților italiene — la cea de-a VI-a expoziție internațională de flori de la Triest (Italia). Cu acest prilej, delegația noastră a fost foarte bine primită de conducerea expoziției, exprimîndu-se dorința de a se lărgi mai mult colaborarea culturală și științifică între cele două țări. In cursul discuțiilor s-au făcut propuneri de schimburi de publicații științifice, reviste, materiale biologice și eventual chiar specialiști.

Țara noastră a fost invitată să participe la proxima expoziție floricolă din Triest, din luna mai 1960, iar tovarășului Rudolf Palocsay i s-a făcut propunerea de a face parte din juriul internațional.

Succesele obținute de R.P.R. și pe acest tărîm trebuie neapărat menținute și sporite cu prilejul viitoarelor confruntări internaționale. E un obiectiv ce poate fi pe deplin realizat prin eforturile neobosite ale pricepuților lucrători din horticultura patriei noastre.

O. F.

Pentru ca Balcanii să devină o peninsulă a Păcii

In zilele de săptămîna aceasta, cînd lucrările Conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe au fost întrerupte pentru 48 de ore, opinia publică internațională și-a îndreptat atenția asupra vizitei pe care o întreprinde în R. P. Albania, delegația de partid și guvernamentală a U.R.S.S., în frunte cu N. S. Hrușciov.

Delegația sovietică a sosit în Albania la 25 mai, în urma invitației Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania și guvernului Republicii Populare Albania.

Popoarele din întreaga lume, care urmăresc cu interes această vizită, o consideră ca o nouă contribuție la întărirea și dezvoltarea legăturilor de prietenie dintre țările lagărului socialist, la asigurarea păcii în lume.

In comentariile pe care presa progresistă le consacră acestui eveniment, se subliniază tot mai mult faptul că vizita delegației de partid și guvernamentale a U.R.S.S. în R. P. Albania va avea o influență pozitivă, îndeosebi asupra întăririi păcii în această parte a lumii.

Este cunoscut faptul că în planurile agresive ale blocului militar N.A.T.O. se acordă o mare atenție țărilor membre ale pactului Nord Atlantic, urmărindu-se transformarea lor în baze americane pentru rachete care să fie îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste. Nu mai este de mult un secret că guvernul Italiei, contrar voinței poporului său și a intereselor păcii în lume și-a dat asentimentul în vederea creării de baze americane pentru rachete pe teritoriul italian. Tratativele în acest scop au loc în prezent și între reprezentanții Statelor Unite ale Americii și Greciei.

Uniunea Sovietică, Romînia, Albania și alte țări socialiste pentru care instalarea de baze pentru rachete pe teritoriul Italiei și Greciei constituie o primejdie directă, au atras atenția guvernelor Italiei și Greciei că o astfel de politică urmată de ele implică urmări grave și amenință securitatea popoarelor. Guvernele țărilor socialiste, urmărind interesele păcii în această parte a lumii, se pronunță cu hotărîre pentru transformarea Peninsulei Balcanice într-o peninsulă a păcii, în care să nu existe nici rachete, nici arme atomice. Intr-o recentă cuvîntare rostită la Tirana, N. S. Hrușciov sublinia în această privință că transformarea Balcanilor într-o peninsulă a păcii ar fi un lucru folositor atît pentru poporul grec cît și pentru cel italian și în general pentru toate popoarele care trăiesc în Peninsula Balcanică în bazinul Mării Mediterane. Trebuie să obținem ca întregul glob pămîntesc să fie eliberat de arma nucleară. Aceasta ar însemna o imensă ușurare pentru toți oamenii de pe glob.

Această politică a Uniunii Sovietice este susținută de toate țările lagărului socialist iubitoare de pace. Guvernul Italiei însă merge pe calea acțiunilor aventuriste. Se pare că acest drum este urmat și de guvernul Greciei. In fața acestor acțiuni, țările socialiste nu pot sta cu mîinile încrucișate. Ele sînt nevoite să ia, la rîndul lor, măsuri de apărare corespunzătoare. După cum arată N. S. Hrușciov în aceeași cuvîntare de la Tirana, „dacă guvernele Italiei și Greciei permit americanilor să creeze baze pentru rachete pe teritoriile lor, este posibil ca noi să trebuiască să ajungem la un acord cu guvernul Republicii Populare Albania pentru a organiza aici ceva împotriva lor".

Crearea unor mijloace de apărare a țărilor socialiste pe teritoriul Albaniei, de genul rachetelor cu rază medie și mică de acțiune ar constitui un răspuns la acțiunile provocatoare din Italia și Grecia. Nici Uniunea Sovietică, nici Albania, și nici o altă țară a lagărului socialist nu doresc să ducă o politică a înarmărilor militare. In fața primejdiei pe care o prezintă bazele pentru rachete din țările N.A.T.O.-ului, ele sînt însă silite să treacă la măsuri de apărare.

Țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică urmează cu fermitate o politică de asigurare a păcii în întreaga lume. Ele nu vor începe niciodată un război. In cazul însă în care imperialiștii vor încerca să atace aceste țări, ele vor ști să le dea riposta cuvenită.

De acest lucru, cercurile reacționare sînt datoare să țină seama. Cerința arzătoare a opiniei publice de pretutindeni este să se pună capăt „războiului rece" dus de cercurile imperialiste. Un prilej deosebit de potrivit pentru aceasta îl constituie Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe, unde delegația sovietică face tot ce-i stă în putință pentru a se ajunge la măsuri pozitive în această direcție.

Vizita delegației sovietice de partid și guvernamentale în R. P. Albania face parte, de asemenea, din acțiunile întreprinse de guvernul sovietic pentru apărarea păcii în lume.

VASILE IONESCU

Aspecte din activitatea sportivă sătească în regiunea Oradea

Activitatea sportivă de masă din comunele și satele regiunii Oradea cunoaște în zilele noastre o dezvoltare tot mai însemnată. Noile asociații sportive sătești de aci angrenează, pe terenurile de sport, un număr din ce în ce mai mare de oameni ai muncii de pe ogoare. Astfel, putem menționa frumoasa activitate pe care o desfășoară asociația sportivă „Victoria" din comuna Tulca, raionul Salonta, care numără 362 de membri cu carnete U.C.F.S. și cu cotizațiile plătite la zi. Aceștia practică cu un deosebit interes, fotbalul, voleiul, popicele, boxul, șahul și tenisul de masă.

De asemenea, putem arăta că asociația sportivă „Victoria" a mobilizat, cu sprijinul organizațiilor de partid și U.T.M., pe toți tinerii din comună să participe, prin muncă voluntară, la amenajarea bazei sportive. Astfel, s-a amenajat un teren de fotbal, un teren de volei și o popicărie. In jurul terenului s-au plantat peste 100 de plopi, care dau un aspect frumos acestei baze sportive sătești. La aceste lucrări, unde tinerii din comună au efectuat 1.170 ore de muncă voluntară, s-au făcut economii în valoare de aproape 20.000 lei. Iată numai cîteva fapte — mici, dar grăitoare — ce demonstrează avîntul și elanul maselor de tineri din mediul sătesc, care participă la dezvoltarea bazei material-sportive și a mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră.

Apoi, mai trebuie să consemnăm că, recent, s-a înființat în comuna Mocrea, raionul Ineu, o nouă asociație sportivă, care se va numi „Tractorul Roșu" și care activează pe lîngă gospodăria agricolă de stat de aci. La ședința de constituire a acestei asociații sportive, unde au luat parte peste 100 de tineri, cei prezenți s-au angajat să participe la amenajarea unui teren de fotbal, un teren de volei, și o popicărie. Deci, iată că și în această comună s-a pus bazele unui... nucleu sportiv, care va organiza și atrage pe terenul de sport, numeroși muncitori ai ogoarelor.

Despre frumoasa activitate pe care o desfășoară asociațiile sportive sătești fruntașe din regiunea Oradea am putea da și alte exemple, însă, aci, vrem să ne ocupăm și de unele raioane și de asociații sportive de la sate, care sînt... codașe. De pildă, printre asociațiile sportive sătești care desfășoară o slabă activitate se numără și asociația „Voința", din comuna Talpoș, raionul Salonta. In prezent, în această comună, activitatea sportivă este ca și inexistentă, cu toat că aici există o gospodărie agricolă colectivă și numeroși tineri care vor să facă sport. Motivul? Desigur, în primul rînd, lipsa de activitate a conducerii asociației sportive ca și slaba preocupare a U.C.F.S. raionul Salonta de a sprijini activitatea sportivă din această comună.

De asemenea, mai putem să arătăm că în raionul Ineu, activitatea sportivă de masă este foarte redusă. De altfel, în acest raion, numărul membrilor înscriși în U.C.F.S. atinge abia cifra de 3.000. La fel și numărul asociațiilor sportive sătești este foarte mic. Din 28 comune, numai în 12 comune s-au organizat asociații sportive. Și atunci, se pune întrebarea: cum poate exista, în aceste comune, activitate sportivă, dacă n-are cine s-o organizeze și s-o îndrumeze? Sperăm însă, că în urma ședinței de analiză a activității sportive din raion — ședințe care au avut loc recent — lucrurile se vor îndrepta.

U.C.F.S. raionul Ineu, cu sprijinul consiliului regional U.C.F.S. Oradea, trebuie să se preocupe mai intens de activizarea și întărirea conducerilor asociațiilor sportive sătești și de organizarea de asociații sportive în comunele unde nu sînt. Trebuie să ducă o susținută muncă pentru înscrierea de noi membri în U.C.F.S.; — pentru încasarea cotizațiilor și pentru dezvoltarea bazei material-sportive. Mai ales, aceste preocupări trebuie să le aibă acum, cînd ne aflăm în plin sezon sportiv și cînd au loc numeroase competiții sportive de masă.

M. L.

Primul Congres al țăranilor din Venezuela

La 30 mai 1959, va avea loc la Caracas primul Congres al țăranilor din Venezuela, la care vor lua parte delegați ai sindicatelor și asociațiilor de muncitori agricoli și forestieri și ligilor țărănești, precum și delegați ai Sindicatului Lucrătorilor din Industria Trestiei de Zahăr.

Congresul va dezbate probleme importante pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale celor ce muncesc pe ogoare în Venezuela.

Salutînd primul Congres al țăranilor din Venezuela, Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din țara noastră a adresat Comitetului Unificat de organizare al acestui Congres următoarea telegramă:

„Muncitorii din agricultura și silvicultura Republicii Populare Romîne trimit participanților la primul Congres al țăranilor din Venezuela un cald și frățesc salut.

Urăm succes deplin în desfășurarea lucrărilor Congresului care dezbat probleme de cea mai mare însemnătate din activitatea organizațiilor dumneavoastră, pentru o viață mai bună, pentru pace și progres social.

Animați de cele mai sincere sentimente de prietenie vă asigurăm frați dragi, de întreaga noastră simpatie și solidaritate.

In numele Prezidiului Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din Republica Populară Romînă.

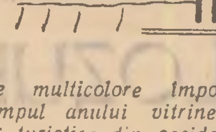
NICOLAE POPESCU

R. P. BULGARIA

Cea mai mare producție de energie electrică pe cap de locuitor din Peninsula Balcanică

Anul trecut, în R. P. Bulgaria s-au produs aproximativ 3 miliarde kwh de energie electrică, de zece ori mai mult decît în 1939. In timp ce înainte de 9 septembrie 1944 funcționau în întreaga țară numai cîteva centrale electrice mici, în special centrale Diesel și hidrocentrale, în prezent Bulgaria a devenit țara cu cea mai mare producție de energie electrică pe cap de locuitor din Peninsula Balcanică. In 1944 reveneau 40 kwh pe cap de locuitor, 1957-348 kwh, iar anul trecut producția a crescut și mai mult. Incă în 1955, Bulgaria producea pe cap de locuitor de cinci ori mai multă energie electrică decît Turcia, cu 125 kwh mai mult decît Grecia și cu 30 kwh mai mult decît Iugoslavia.

Conform prevederilor, în 1962 (ultimul an al celui de-al treilea cincinal) Bulgaria va produce aproximativ 6—7 miliarde kwh de energie electrică, de peste două ori mai mult decît în 1958, aproximativ de 21 ori mai mult decît în 1944 și de 25 de ori mai mult decît în 1939. Numai în ultimul an al cincinalului Bulgaria va produce o cantitate de energie electrică egală cu cea obținută în decurs de 22 de ani (1929—1950). Peste cîțiva ani, Bulgaria se va situa pe unul din primele locuri din Europa în ce privește producția de energie electrică pe cap de locuitor.

Pitoresc și mizerie corsicană

Afișe multicolore împodobesc în tot timpul anului vitrinele marilor agenții turistice din occident. Ele invită rentierii și cămătarii din Paris și Londra să-și petreacă week-end-ul în Corsica — perla Mediteranei... Turiști americani, austrieci sau francezi poposesc zilnic la Ajaccio — capitala Corsicei — în așteptarea unor revelații nebănuite. In locul unui pitoresc atrăgător, în fața lady-ilor și gentlemenilor londonezi, se desfășoară tabloul inedit al unei mizerii de nedescris, mizeria corsicană care este unică prin primitivismul său și care cu greu poate fi redată în cuvinte...

Pe ulițele satelor de munte, la Corte sau Sartene, în sud ca și în nord, turiștii au ocazia nu numai să-și desfete privirea la vederea măgărușilor rebegiți și osteniți sub povara de vreascuri pe care o poartă în spate. Pe ulițele corsicane paparudele — fete tinere împodobite cu frunze de laur pe frunte și în jurul mijlocului — dansează un dans păgîn, animalic, implorînd cerul să-și reverse mînia în cascade asupra pămîntului corsican, uscat de vînt și arșiță.

De îndată ce părăsești elegantele hoteluri din Ajaccio, te întîmpină colibele de lut ale pescarilor din Calvi și Urbino. Pe măsură ce pătrunzi tot mai adînc în insulă, populația nu mai păstrează surîsul celor din Ajaccio. In locul acestui zîmbet binevoitor, pe fețele oamenilor apare pecetea unei tristeți mute, seculare, deoarece mizeria corsicană este și ea seculară.

Deși solul Corsicei este format în general din roci granitice, pămîntul — în nord ca și în sud — este deosebit de fertil. In Corsica se întîlnesc cele mai bizare culturi vegetale: plantații de duzi pentru creșterea viermilor de mătase, vița de vie, bumbacul, tutunul, sfecla de zahăr, cerealele, plantele citrice.

Subsolul insulei ascunde mari bogății minerale și totuși populația insulei cunoaște același standard de viață scăzut ca și acum cîteva sute de ani. In Corsica nu există decît o singură industrie prosperă, aceea a turismului. In ultimul timp, au apărut aci, în urma deposedării micilor cultivatori, mari plantații de măslini, exploatate de diverse societăți capitaliste din metropolă. Pe aceste plantații trudesc în general copii de vîrstă școlară de pe chipul cărora a dispărut orice zîmbet. Copiii din Corsica muncesc de la vîrsta de 12 ani. La această vîrstă, ei lucrează cîte 12—14 ore pe zi, la întreținerea plantațiilor și culesul măslinelor. Muncesc ziua, pe arșiță, iar în vremea stringerii recoltei chiar și noaptea, la lumina orbitoare a reflectoarelor...

Exploatarea copiilor corsicani nu cunoaște margini. Culegătoarele de măsline nu depășesc niciodată vîrsta de 18 ani. Agenților vestitei societăți „Palmolive", proprietara acestor plantații le displac în general muncitorii trecuți peste această vîrstă. Administrația plantațiilor din Balania preferă în general fetițele de 12 ani. Și pe deasupra mărinimoșii patroni au pretenția ca acestea să fie cît mai drăgălașe.

In Franța se spune că locuitorii insulei sînt cei mai nedisciplinați cetățeni ai republicii. Și, intr-adevăr, există mult adevăr în legătură cu aceasta. Firi independente, corsicanii se supun cu greu ordinelor venite din metropolă. Muncitorii agricoli de pe plantațiile de citrice din Corsica se războiesc adesea pentru o centimă cu reprezentanții patronilor. Dîrzenia și hotărîrea cu care își apără drepturile le-a atras simpatia celorlalte categorii de oameni ai muncii din Franța. Aceasta nu a făcut decît să le întărească credința de a lupta mai departe pentru satisfacerea revendicărilor lor vitale. Dar nu numai atît. Muncitorii agricoli corsicani vor cunoaște aceeași exploatare cruntă și aceeași mizerie seculară pînă în ziua în care vor dispune ei înșiși de viața și de munca lor.

NOTĂ

„La vînătoare de negri"

Ziarul „Ghana Times" a publicat un articol în care descrie regimul barbar la care este supusă populația din coloniile portugheze Angola și Mozambic.

Jefuirea pămîntului de la țărani, arată ziarul, este organizată sistematic. Populația băștinașă din apropierea șoselelor naționale este obligată să-și părăsească pămînturile și să se stabilească în regiuni cu pămînt arid și neproductiv.

„Ghana Times" scoate în evidență faptul că înlăturarea băștinașilor de pe pămînturile lor se face în timp ce portughezii acaparează plantațiile și pămînturile fertile sub pretextul că acestea au fost „abandonate".

Relevînd teroarea polițienească din aceste colonii, ziarul arată că „mii de africani care luptă pentru apărarea drepturilor lor pentru o viață omenească și pentru libertate, sînt bătuți crunt și aruncați în lagăre de concentrare".

Colonialiștii portughezi întreprind în Angola și Mozambic, o adevărată vînătoare de negri.

DEȚINATORI DE OI!

Conformați-vă întocmai dispozițiunilor din deciziile sfaturilor populare cu privire la termenele de tundere a oilor!

Predați la timp unităților D.C.A. lîna rezultată din tunderea oilor, atît pentru contracte în cantități sporite, cît și pentru cotă. Contribuiți în acest fel la asigurarea materiei prime pentru industria producătoare de bunuri de larg consum și realizați totodată venituri importante pentru gospodăriile voastre.

Sesiune de examen de diplomă pentru absolvenții fostelor școli medii tehnice care au funcționat pînă în anul 1955

Direcția Generală a Invățămîntului din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, aduce la cunoștință celor interesați că s-a aprobat o ultimă sesiune de examen de diplomă pentru absolvenții fostelor școli medii tehnice care au funcționat pînă în anul 1955.

La această sesiune de examen se pot înscrie absolvenții fostelor școli medii tehnice, care au promovat cei 4 ani de studii dar care n-au dat examenul de diplomă în sesiunile legale din motive bine determinate.

Sesiunea se va organiza în intervalul 1-10 iulie 1959, la următoarele centre școlare agricole:

1) Centrul școlar agricol R. Sărat, regiuna Ploești: pentru specialitățile agricultură, protecția plantelor și zootehnie.

2) Centrul școlar agricol Dragomirești Vale-București: pentru specialitățile legumicultura și pomicultura.

3) Centrul școlar agricol Drăgășani, regiunea Pitești: pentru specialitatea viticultură.

4) Centrul școlar agricol Craiova, str. Șt. Gheorghiu 13: pentru specialitatea mecanizarea agriculturii.

5) Centrul școlar veterinar București, str. Justiției 55: pentru specialitatea veterinară.

6) Centrul școlar agricol București, str. Pictor Grigorescu 10: pentru specialitățile măsurători și construcții agricole.

7) Centrul școlar agricol Calafat, regiunea Craiova: pentru specialitatea contabilitate agricolă.

8) Centrul școlar agricol Brăila, regiunea Galați: pentru specialitățile ameliorări agricole și ameliorări agrosilvice.

9) Centrul școlar agricol Tg.Mureș, Regiunea Autonomă Maghiară, pentru specialitățile agricultură, zootehnie, veterinară limba maghiară.

10) Centrul școlar agricol Odorhei, Regiunea Autonomă Maghiară: pentru specialitățile legumicultură, pomicultură, contabilitate agricolă în limba maghiară.

11) Centrul școlar agricol Ciumbrud, regiunea Cluj: pentru specialitatea viticultură în limba maghiară.

12) Centrul școlar agricol Oradea, regiunea Oradea: pentru specialitatea mecanizarea agriculturii în limba maghiară.

13) Centrul școlar silvic Periș, regiunea București: pentru specialitățile cultura pădurilor, protecția pădurilor.

14) Centrul școlar silvic Cîmpulung: pentru specialitatea exploatarea și industrializarea lemnului.

Candidații care doresc să se prezinte la acest examen, vor face cerere către Centrul școlar agricol sau silvic unde se ține examenul în specialitatea respectivă, la care vor anexa copie după foaia matricolă a școlii absolvite.

Alte precizări în legătură cu ținerea acestui examen sînt specificate în circulara nr. 352958/1958, care s-a trimis tuturor unităților de învățămînt, secțiilor agricole regionale, trusturilor regionale G.A.S., Direcțiilor silvice.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".